YIL:11

MANEVİYAT

MÜSLÜMAN AHMEDİYE CEMAATİ

TÜRKÇE DERGİSİ

31

"BUGÜN HÜKÜMRANLIK KİMİNDİR? TEK VE KAHHAR OLAN ALLAH'INDIR.

ESMAÜL HÜSNA-
MALİK SIFATI

CEMEL SAVAŞI

İSLAMIN SUNDUĞU
TEVHİD

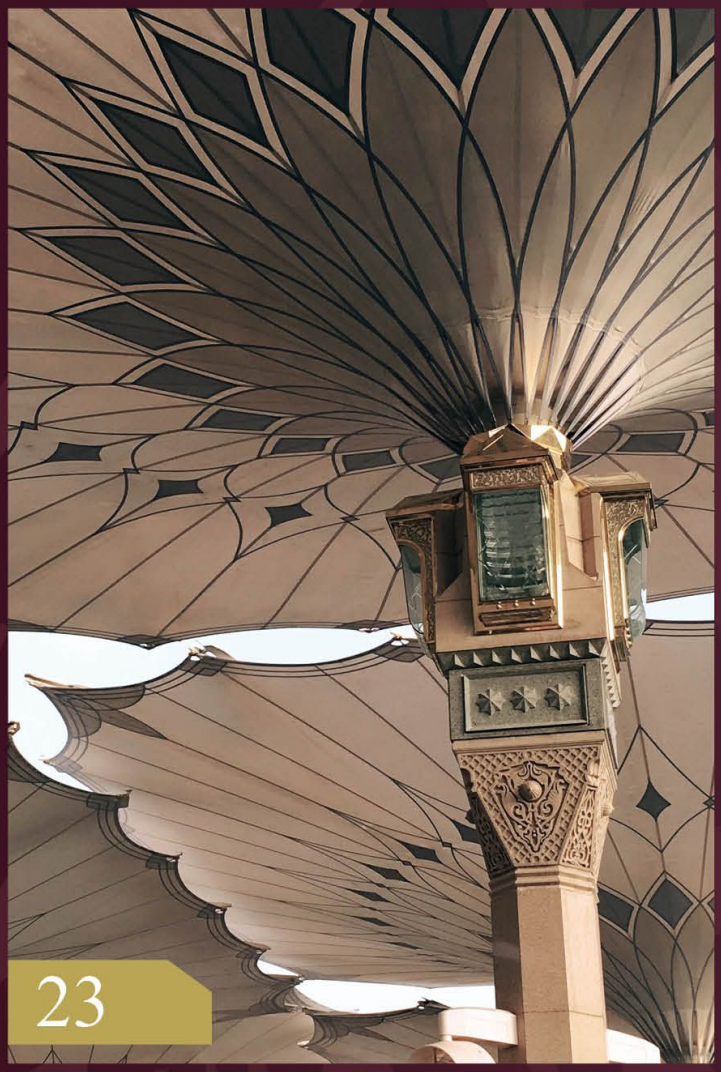
MANEVİYAT

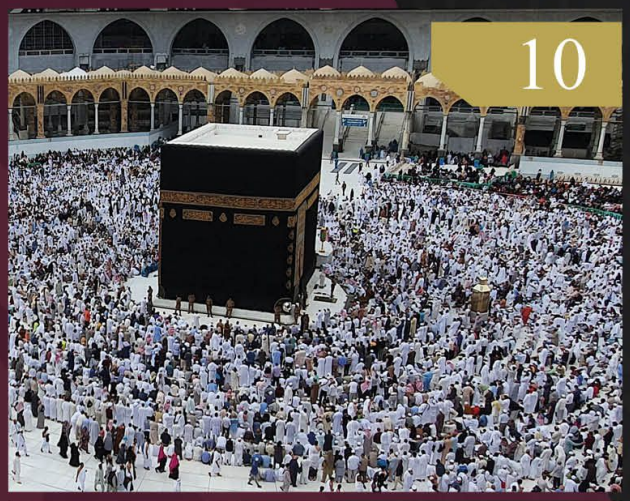
MÜSLÜMAN AHMEDİYE CEMAATİ

TÜRKÇE DERGİSİ

SAYI 31

Ahmadiyya Muslim Jamaat KdöR, Verlag Der Islam
Türk Masası, Ahmadiyya Muslim Jamaat KdöR
Genfer Str. 11 60437 Frankfurt, Almanya
0800-0001325 (Almanya´dan ücretsiz)
Fax: 069 50688743
maneviyat@ahmadiyya.de

23

10

36

56

İÇİNDEKİLER 31 SAYI

KUR'AN-I KERİM

HADİS-İ ŞERİF

KELAMÜ'L İMAM

10 **ESMAÜ'L HÜSNA**
Bölüm 04

16 **HER İYİLİĞİN KÖKÜ TAKVADIR**
Huzur'un konuşmalarından bir demet

25 **İSLAM'IN SUNDUĞU TEVHİD**
2021 İngiltere calsası konuşması - Ata-ul Mucıb Raşıd-Fazl camii imam

36 **HERŞEY ALLAH'INDIR**
Kıssadan hisse - Bölüm 2

37 **CEMEL SAVAŞI**
İslam tarihinden bir sayfa

52 **EY MİLLETİM! SİZ RESULÜLLAH'IN SAV HADİSLERİNİ BİLE UNUTTUNUZ**
Farsça şiirler – gençlere nasihat
Hz. Mesih-i Mevud as

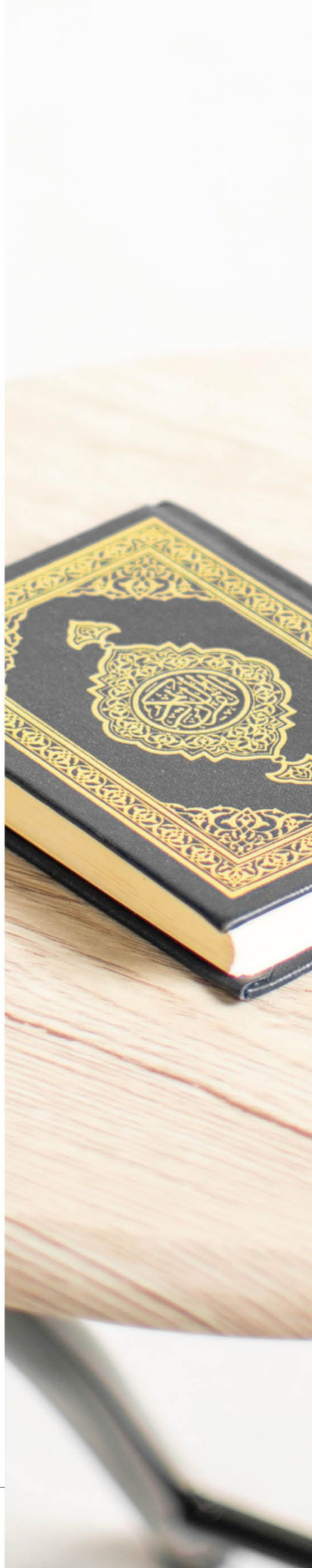
60 **İSLAM AHMEDİYET'İN SESİ**
İslamiyet'in gerçek öğretisini Türkçe bilen insanlara ulaştırmak için kurulmuş bir radyodur.

Editörden

Kur'an-ı Kerim, müminler birbirlerinin kardeşleridir, buyurur. Peygamber Efendimiz[SAV] ise bir müminiinin insanlarla ilişkisinin prensibini şöyle açıklar: Onun sevgisi de Allah içindir, buğuzu da Allah içindir. Bunun en güzel örneklerinden birini hz. Mesih-i Mevud[AS] şöyle açıklar: Nefsani duygu ve Allah için coşkuya kapılmak arasındaki farkı anlamak için hz. Ali'nin başından geçen bir olaydan ders almak gerekir. Yazıldığına göre hz. Ali ile bir kafir arasında vuruşma başladı. Hz. Ali, sık sık onu kıstırıyordu ama o her seferinde kurtuluyordu. Nihayet onu yakalayıp iyice sıkıştırdı ve onun göğsüne oturdu. Tam hanç er ile işini bitirmek üzereydi ki o kafir alttan onun yüzüne tükürdü. O böyle yapınca hz. Ali onun göğsünden kalktı ve onu bırakıp çekildi. Bunun üzerine o kafir çok şaşırdı ve hz. Ali'ye, sen o kadar uğraşıp beni yakalamışken ve ben de senin kanına susamış can düşmanın olduğum halde sen beni bıraktın, bu neyin nesidir, diye sordu. Hz. Ali şöyle cevap verdi: Benim seninle kişisel bir düşmanlığım yoktur, sen dini muhalefet yüzünden Müslümanlara eziyet verdiğin için öldürülmeyi hakettin ve ben ancak bu dini gaye ile seni yakalamaya çalışıyordum. Ancak sen benim yüzüme tükürünce ben öfkelendim ve sonra düşündüm ki şimdi araya nefsani bir mesele girdi. Artık buna bir şey söylemek caiz değil, ta ki yaptığımız iş nefsani bir iş olmasın, ne olacaksa Allah için olsun. Benim ruh halim değişip öfkem geçtiğinde sana yine aynı şekilde davranacağım. Bu sözler kafirin kalbine o kadar etki etti ki kalbindeki bütün küfür çıkıp gitti ve şöyle düşündü: Talimatının etkisiyle insanın kalbini bu denli pak kılan dünyada bundan daha iyi hangi din olabilir. Velhasıl o adam o anda tövbe etti ve Müslüman oldu.

Bu çağda Müslümanlar bu prensipten uzaklaşmıştır ve sevgileri ve buğuzları Allah için değil nefsani olduğu için Müslümanların gayri müslimlerle ilişkileri şöyle dursun, kendi aralarındaki ihtilaf bile arta arta soğuk bir savaşa dönüşmüştür. Hatta bu soğuk savaş bazen sıcak savaşa dönüşüp aralarında çatışmalar çıktığı bile olur. Peygamber Efendimiz[SAV], benim ümmetimin ihtilafında rahmet vardır buyurmuştur. Bu hadis gösteriyor ki eğer bir ihtilafın neticesi rahmet değil çatışma ise o, Hz. Resulüllah'ın[SAV] ümmetine mensup olanların ihtilafı değildir. Bu devirde ümmet içinde gördüğümüz ihtilaflar rahmetle değil savaşlarla sonuçlanmaktadır. Bundan dolayı Allah-u Teala vaatlerine uygun olarak bu ihtilafları sonlandırmak için Vadedilen Mesih ve Mehdi hazretlerini gönderdi ve ondan sonra hilafet sistemini kurdu. Bu sistemin bereketi ile insan yaratılışında bulunan ihtilaflar rahmetle sonuçlanmaktadır. Tıpkı Peygamber Efendimiz[SAV] ve Hulefa-yı Raşidin zamanında olduğu gibi. Allah-u Teala Müslüman Ümmetine çağımızın imamını tanımayı ve ona tabi olarak nefsani duygulardan arınmayı ve bereketlerinden istifade etmeyi nasip etsin.

Raşit Paktürk
Frankfurt - Almanya

KUR'AN-I KERİM

وَلَا تُجَادِلُوٓا۟ أَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ إِلَّا بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ ۖ
إِلَّا ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مِنْهُمْ ۖ وَقُولُوٓا۟ ءَامَنَّا بِٱلَّذِىٓ أُنزِلَ
إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَٰهُنَا وَإِلَٰهُكُمْ وَٰحِدٌ
وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾

Ehl-i Kitap ile en güzel (delilden) başkası ile tartışmayın. Ancak aralarından zulmedenler (bunun dışındadır.) Deyin ki: ***"Bize indirilene (de,) size indirilene (de) inandık. Bizim İlâhımız ve sizin İlâhınız tektir. Biz, ancak O'na itaat ederiz."***

— Kur'an-ı Kerim, 29: 47 —

HADİS-İ ŞERİF

عَنْ اَبِیْ سَلَمَةَ اَنَّ اَبَاهُرَيْرَةَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُوْلَ اللّٰهِ يَقُوْلُ

يَقْبِضُ اللّٰهُ الْاَرْضَ وَيَطْوِى السَّمَاوَاتِ بِيَمِيْنِهِ
ثُمَّ يَقُوْلُ اَنَا الْمَلِكُ، اَيْنَ مُلُوْكُ الْاَرْضِ

Hz. Ebu Hüreyre şöyle rivayet eder: Ben Peygamber Efendimizi şunları söylerken işittim:

Allah kıyamet gününde bütün yeryüzünü avcunun içine alacak ve gökyüzünü sağ eline sarıp şöyle diyecek: (Bugün) Padişah (sadece) benim, yeryüzünün padişahları nerede?

(Sahih-i Buhari, Kitabü't Tefsir, Hadis No:4812)

KELAMÜ'L İMAM

Zamanın imamının mübarek sözleri

Mirza Gulam Ahmed Hazretleri
Vadedilen Mesih ve İmam Mehdi

Bazı sahabeler 10 mart 1907 tarihinde hz. Mesih-i Mevud[AS] ile görüşmeye geldiler. Konuşma esnasında iki ahmedinin dünyevi bir konudan dolayı ihtilaflı ve aralarının açık olduğundan da bahsedildi. Bunun üzerine hz. Mesih-i Mevud [AS] şöyle buyurdu:

Bakın bugünlerde hava bozuluyor ve zamanın durumunda olağanüstü bir değişiklik görünüyor, gökyüzü her zaman kirli ve kapalı oluyor, sanki o da üzülüyormuş gibidir. Onlar aralarını biran evvel tertemiz etmeliler, kim bilir kimin ölümü yakındır. Ben, onların hangi konuda ihtilaflı olduğunu duymak bile istemiyorum. Kim hayatta olacak ve kim bu sene ölecek bilinmez.

Kalp temiz olmadıkça dua kabul olmaz. Eğer herhangi bir dünyevi konuda senin kalbinde bir kişiye karşı bile buğuz varsa senin duan kabul olamaz. Bunu çok iyi bir şekilde zihinde tutmak gerekir ve dünyevi bir konu yüzünden hiçbir zaman hiç kimseye karşı buğuz beslememek gerekir. Dünya ve dünya ile ilgili şeylerin ne değeri var ki bunlar yüzünden birisine düşmanlık besleyesiniz...

Allah'ın hakkını insanın zaten ödemesi gerekir, ancak insanların da büyük bir hakkı vardır ve onu eda etmek çok zordur. Ufak tefek şeyler yüzünden insan, filan şahıs benimle sert konuştu diye kalbinden

geçirir. Sonra yalnızken, o yaptığı suizannı çoğalttıkça çoğaltır ve pireyi deve yapar. Böylece kötü düşünceleriyle aynı oranda kini arttıkça artar. Bütün bu buğuz hiçbir şekilde caiz değildir.

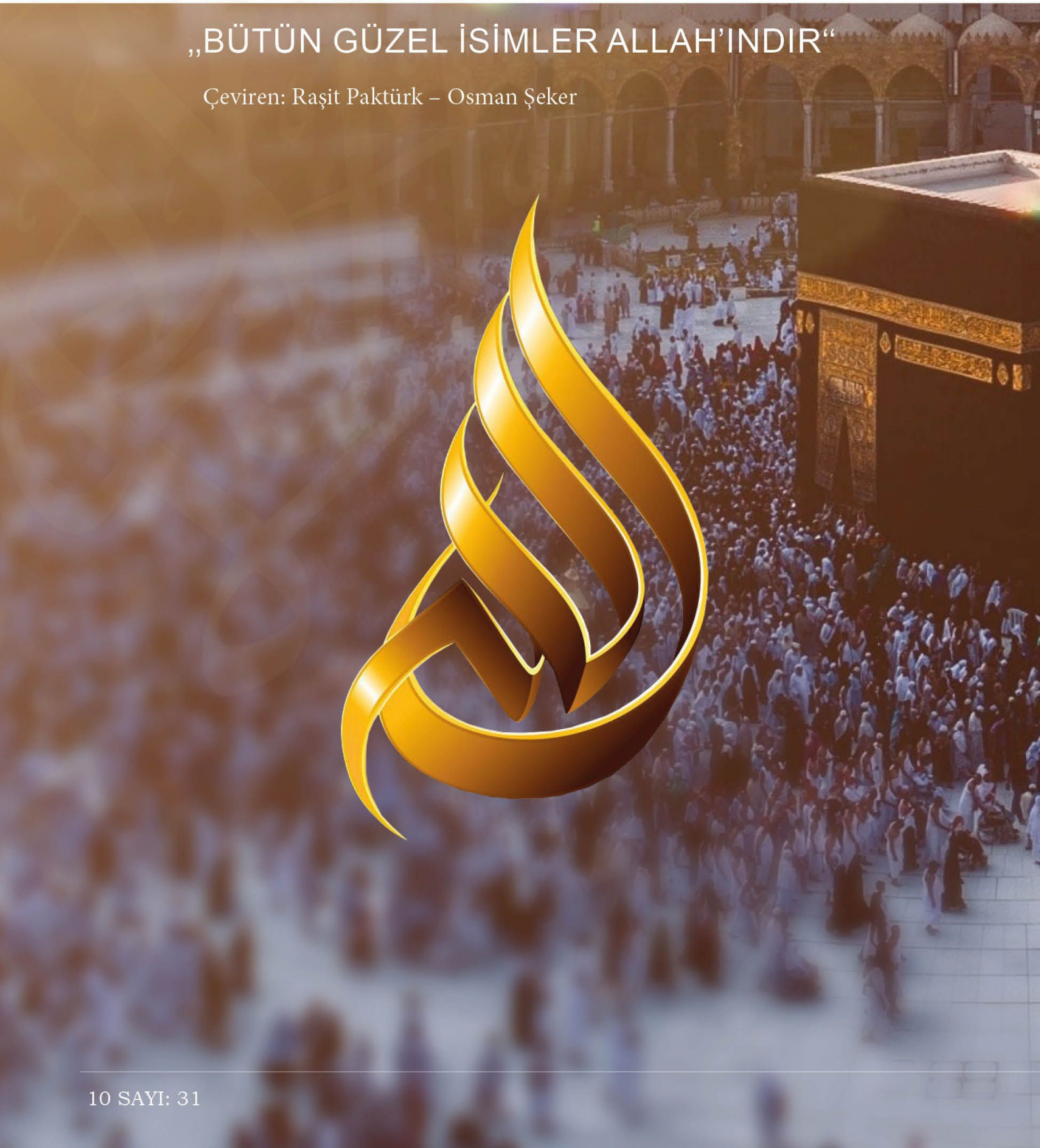
Biz de bazen birisine kızarız, ama bizim kızmamız din ve Allah içindir ve onda nefsani coşkular ve dünyevi arzuların hiçbir payı olmaz. Bizim birisine karşı buğuzumuz varsa bu sadece Allah içindir ve aslında bu buğuz bizim değil Allah'ındır. Çünkü onda bizim herhangi bir nefsani ya da dünyevi amacımız yoktur. Biz kimseden bir şey de beklemiyoruz, kimseden bir beklentimiz de yok. Nefsani duygu ve Allah için coşkuya kapılmak arasındaki farkı anlamak için hz. Ali'nin başından geçen bir olaydan ders almak gerekir. Yazıldığına göre hz. Ali ile bir kafir arasında vuruşma başladı. Hz. Ali , sık sık onu kıstırıyordu ama o her seferinde kurtuluyordu. Nihayet onu yakalayıp iyice sıkıştırdı ve onun göğsüne oturdu. Tam hançer ile işini bitirmek üzereydi ki o kafir alttan onun yüzüne tükürdü. O böyle yapınca hz. Ali onun göğsünden kalktı ve onu bırakıp çekildi. Bunun üzerine o kafir çok şaşırdı ve hz. Ali'ye, sen o kadar uğraşıp beni yakalamışken ve ben de senin kanına susamış can düşmanın olduğum halde sen beni bıraktın, bu neyin nesidir, diye sordu. Hz. Ali şöyle cevap verdi: Benim seninle kişisel bir düşmanlığım yoktur, sen dini muhalefet yüzünden Müslümanlara eziyet verdiğin için öldürülmeyi hakettin ve ben ancak bu dini gaye ile seni yakalamaya çalışıyordum. Ancak sen benim yüzüme tükürünce ben öfkelendim ve sonra düşündüm ki şimdi araya nefsani bir mesele girdi. Artık buna bir şey söylemek caiz değil, ta ki yaptığımız iş nefsani bir iş olmasın, ne olacaksa Allah için olsun. Benim ruh halim değişip öfkem geçtiğinde sana yine aynı şekilde davranacağım. Bu sözler kafirin kalbine o kadar etki etti ki kalbindeki bütün küfür çıkıp gitti ve şöyle düşündü: Talimatının etkisiyle insanın kalbini bu denli pak kılan dünyada bundan daha iyi hangi din olabilir. Velhasıl o adam o anda tövbe etti ve Müslüman oldu. Kısacası dünyevi sebeplerden dolayı insanın bir başkasıyla arasında küslük yaratmaması lazım. Üstüne üstlük bu günler, veba, deprem ve İlahi azap günleridir. Böyle zamanlarda Allah korkusuyla titremek gerekir.

(Melfuzat 5, sayfa 170-171)

ESMAÜ'L HÜSNA

„BÜTÜN GÜZEL İSİMLER ALLAH'INDIR“

Çeviren: Raşit Paktürk – Osman Şeker

ESMAÜ'L HÜSNA

#Bölüm 04

الْمَلِكُ

EL-MALİK

مٰلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ۝٤

Hesap gününün sahibi.[1]

Allah'ın sıfatlarından birisi "Malik"tir. Malik sıfatı Fatiha Suresinde geçmektedir. Yeryüzü ve gökyüzünün sahibi sadece Allah'tır. O, maliktir, yani, her şeyin sahibi O'dur. Kainatın her zerresi O'nun işaretiyle yürümektedir. O, hem bu dünyada hem ahirette malikimizdir. Hiçbir şey O'nun kudreti ve gücü dışında değildir. Allah-u Teala Kur'an-ı Kerim'de "malik" ve "mülk" (padişah) sıfatını farklı şekillerde ve farklı konular altında beyan etmektedir.

[1] Fatiha Suresi, ayet 4

تَبٰرَكَ الَّذِیْ بِیَدِهِ الْمُلْكُ ۫ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرُ

Mülkü (mutlak hükümranlığı) elinde bulunduran bereket sahibi O (Allah)tır ve O dilediği her şeye kadirdir. (Mülk Suresi, ayet 2)

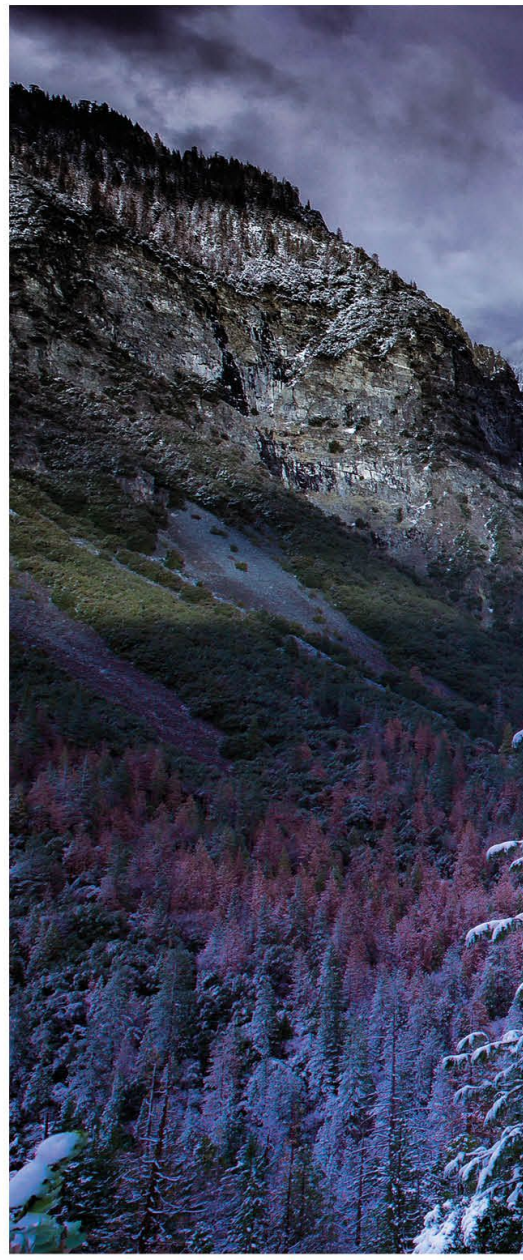
اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ یُعَذِّبُ مَنْ یَّشَآءُ
وَیَغْفِرُ لِمَنْ یَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ

Göklerin ve yeryüzünün hükümranlığının Allah'a ait olduğunu bilmez misin? O, dilediğine azap verir ve dilediğini bağışlar. Allah, dilediği her şeye kadir olandır. (Maide Suresi, ayet 41)

عَنْ اَبِیْ سَلَمَةَ اَنَّ اَبَاهُرَیْرَةَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُوْلَ اللّٰهِ یَقُوْلُ یَقْبِضُ
اللّٰهُ الْاَرْضَ وَیَطْوِی السَّمَاوَاتِ بِیَمِیْنِهِ ثُمَّ یَقُوْلُ اَنَا الْمَلِكُ ، اَیْنَ
مُلُوْكُ الْاَرْضِ

Hz. Ebu Hüreyre şöyle rivayet eder: Ben Peygamber Efendimizi şunları söylerken işittim: Allah kıyamet gününde bütün yeryüzünü avcunun içine alacak ve gökyüzünü sağ eline sarıp şöyle diyecek: (Bugün) Padişah (sadece) benim, yeryüzünün padişahları nerede?

(Sahih-i Buhari, Kitabü't Tefsir, Hadis No:4812)

İmam Ragıp, müfredatında şöyle yazar: Halk arasında emirlerini ve yasaklarını dilediği gibi yürütene malik denilir. Bu, sadece insanlar ile ilgilidir, yani onların muameleleri ve üzerlerinde hüküm sürmekle ilgilidir.

Bu yüzden مَلِكُ النَّاس (insanların padişahı) denilir, ancak مَلِكُ الْأَشْيَاء (eşyaların padişahı) denmez. Daha sonra o, sözünün devamında şöyle der: Allah'ın مَلِكُ النَّاس sözünün manası, Allah'ın hesap gününde mutlak hükümranlık sahibi (malik) olmasıdır. Alimlere göre bunun iki okunuşu vardır: مَلِكِ يَوْمِ الدِّيْن (melik-i yevmiddin) ve مَالِكِ يَوْمِ الدِّيْن (mâlik-i yevmiddin). Her iki şekilde de okunabilir. Ancak genellikle "mâlik-i yevmiddin" şeklinde okunur.

Bu mana, Mümin Suresinin;

لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

"Bugün hükümranlık kimindir? Tek ve kahhar olan Allah'ındır." ayetine dayanmaktadır.

(Müfredat İmam Ragıp)

Lisanü'l Arap şöyle der: اَلْمَلِكُ padişah.
مَلِكُ الْمُلُوك padişahların padişahı.
لَهُ الْمُلْكُ hükümranlık O'nundur.

هُوَ مَالِكُ يَوْمِ الدِّيْنِ

O, hesap gününün maliki ve sahibidir.

وَهُوَ مَلِيْكُ الْخَلْقِ

denildiğinde manası,

رَبُّهُمْ وَمَالِكُهُمْ

yani yaratılanların Rabbi ve malikidir.

Vadedilen Mesih[AS] şöyle der: "Allah'ın dördüncü ihsanı "Malik-i yevmiddîn" oluşudur. Buna en özel feyiz diyebiliriz ve bu dördüncü kısmın bir özelliğidir. Fatiha suresinde "malik-i yevmiddin" ayeti bundan bahsetmektedir. "Malik" ve "rahim" sıfatı arasında fark vardır. Rahim sıfatında dua ve ibadet neticesinde başarıyı hak ettiğine karar verilir; "Malik-i yevmiddin" sıfatı ile de hak edilen o semere verilir."

(Eyyamü's Sulh, Ruhani Hazain, cilt 14, sayfa 250,)

Kendisi yine şöyle der: "Malik öyle bir kelimedir ki bunun karşısında bütün haklar hükmünü yitirir. Bu kelime tam manasıyla sadece Allah için geçerlidir. Çünkü kamil malik sadece O'dur."

(Çeşme-i Marifet, Ruhani Hazain, Cilt 23, sayfa 23)

O, bu konuyla ilgili başka bir yerde şöyle der:

"Allah مَالِكِ يَوْمِ الدِّيْن (hesap gününün sahibi) dedi de عَادِلِ يَوْمِ الدِّيْن (hesap gününde adaletli) neden demedi? Biliniz ki bunda bir sır vardır: Haklar kabul edilmedikçe adalet düşüncesinden bahsedilemez. Ancak alemlerin Rabbi olan Allah karşısında hiç kimsenin herhangi bir hakkı yoktur. Ahiret kurtuluşu ise O'na iman eden, itaat eden, emirlerine boyun eğen, ibadet eden ve O'nun irfanını elde etmek için olağanüstü bir hızla adımlarını atan kimselere Allah tarafından sadece bir bağıştır."

(Keramatü's Sadıkîn, Ruhani Hazain, Cilt 7, Sayfa 116)

Malik sıfatıyla ilgili, ilgi çekici bir vahiy

Vadedilen Mesih'e [AS] bir keresinde bir vahiy indi. O, bununla ilgili şöyle der: "Allah-u Teala müjde vererek bazı hükümdarların ve kralların benim cemaatime katılacağını söyledi. O, bana şöyle seslendi: "Ben sana bereket üstüne bereket vereceğim, o kadar ki padişahlar dahi senin elbiselerinde bereket arayacaklardır." Vadedilen Mesih [AS] şöyle dedi: Bereket arayan bu kimseler bana biat edeceklerdir, onların biat etmesi neticesinde saltanat bir anlamda bu topluluğa ait olacaktır. Daha sonra bana keşfî olarak o padişahlar gösterildi. Onlar atlar üzerindeydiler, sayıları ise 6 veya 7'den az değildi."

(Tezkere, Sayfa 8, 4.Baskı, Rabvah)

Hazret Mirza Gulâm Ahmed Kadiyani [AS]
Vadedilen Mesih ve İmam Mehdi

HER İYİLİĞİN KÖKÜ TAKVADIR

Hz. Mirza Masrur Ahmad[ABA]
V. HALİFETÜ'L MESİH

2021 YILI CALSA SALANA ALMANYA KAPANIŞ KONUŞMASININ ÖZETİ

Tükçe'ye Çeviren: Mehmet Önder

Huzur, kapanış oturumuna sanal olarak İslamabad, Tilford'da bulunan Masrur Salonundan başkanlık ederken, Almanya'nın Mannheim kentindeki Mai-Markt (alanında) düzenlenen 2 günlük Calsa Salana'ya 8.000'den fazla kişi katılımda bulundu. Covid-19 (koşulları) sebebiyle katılım kısıtlı tutuldu ve Calsa Salana önceki yıllara nazaran çok daha küçük ölçekte düzenlendi. Ancak gerek Almanya'da gerekse başka yerlerde oldukları halde (Calsa'ya) katılamayanlar, Huzur'un iman arttırıcı kapanış konuşmasını canlı olarak dinleyebildiler.

“GERÇEK MÜMİN, SON DERECE TEVAZU SAHİBİ OLANDIR VE BU TEVAZU ONU TAKVA ÜZERİNDE SABİT KILAR.”

Huzur-i Enver[aba] hitabında ‘Takvayı’ benimsemenin muazzam önemi hakkında ayrıntılı olarak konuşarak, Takva edinmek için bir ön koşul olan İslami öğretileri de özetledi. Huzur konuşmasına, Müslüman Ahmediler’in manevi bir ıslah için bir araya geldikleri Calsa Salana’nın amacının akıllardan çıkarılmaması gerektiğinden bahsederek başladı.

Calsa’nın esas amacının maneviyatın artması olduğunu vurgulayan Huzur-i Enver, şöyle buyurdu: “Calsa’nın amacı, manevi bir ortamda vakit geçirirken, katılımcıların takvasını arttırmaktır. Eğer durum böyle değilse, o zaman Calsa düzenlemek faydasız bir uğraştır. Calsa Salana gerçekleşirken ve bir kimse dini ve manevi bir ortamda zaman geçirdiğinde, erkek ve kız kardeşleri ile buluşup iyi ve takvalı düşünceler paylaşırken, bu manevi ve dini bir yeniden canlanmayı meydana getirir. Umutluyum ki, bu sene sadece iki gün olan Almanya Calsası, bu hedefleri gerçekleştirmek (gayreti ile) geçirildi.”

Huzur-i Enver buna ilaveten şöyle buyurdu: “İster Calsa alanından katılarak, isterse evlerinden konuşmaları dinleyerek Calsa Salana’ya iştirak etmiş olan her Alman Müslüman Ahmedi, gelecek sene için (ihtiyacı olan) manevi gıdayı, Calsa Salana’dan elde etti. Artık bu manevi gıdayı almak ve hayatlarının kalıcı bir vasfı haline getirmek, her Müslüman Ahmedi’nin sorumluluğudur. Bundan dolayı herkes hayatını bunu akılda tutarak geçirmeye çalışmalıdır. Aksi takdirde, uğruna Calsa Salana’ya katıldığımız hedeflere ulaşmaya çalıştığımızı söylememiz mümkün değildir.”

Huzur, Vadedilen Mesih[AS] tarafından açıklandığı üzere, Kur’an-ı Kerim ve Hazreti Resulullah’ın[sav] öğretileri ışığında, takvayı benimsemenin

önemi ve koşulları hakkında konuşmasını sürdürdü.

Huzur-i Enver, konunun önemine dikkat çekerken, Vadedilen Mesih'in[AS] yazdığı bir beytinden bahsetti: "Her iyiliğin kökü takvadır". Bunun üzerine Vadedilen Mesih'e [AS] Yüce Allah tarafından beytinin ikinci mısraı şu kelimeler ile nazil olmuştur: "Her şey bu kökün sağlam kalmasına bağlıdır"

Huzur-i Enver şöyle buyurdu: "O halde bizler, Vadedilen Mesih'e[AS] biat sözü vermiş olanlar, eğer gerçekten sözümüzü yerine getirmek istiyorsak, bu kök yüreklerimize dikilmelidir, öyle ki, her amelimiz takvanın tatlı meyvelerini taşısın. Eğer bu olmazsa, iddialarımız boştur."

Huzur, takvada ilerlemek isteyenlerin, Allah'a ibadetlerinde çok mükemmel olmaları ve Yaratanlarına karşı sorumluluklarını yerine getirmeleri gerektiğinden bahsederek (dedi ki), aksi halde onları, aynı şekilde yiyip, içip, uyuyan ama Allah'a ibadet etmeyen hayvanlardan farklı kılan pek bir şey bulunmamaktadır.

Huzur-i Enver, Vadedilen Mesih'in[AS] şu sözlerini alıntı yaptı: "Şunu anlamanız son derece gereklidir ki, Allah'ın sizleri yaratma gayesi, Kendisine kulluk edebilmeniz ve ancak O'na içtenlikle bağlı olmanız, keza dünyanın sizin birincil hedefiniz haline gelmemesi içindir. Bunu yine ve tekrar söylüyorum, çünkü görüşüme göre bu, insanın dünyaya geliş amacının ta kendisidir ve insanın çok uzaklaştığı da işte bu görevdir… Yaptığınız her işte, amacınızın Allah'ın rızasını kazanmak olmasına dikkat kesilin ve Allah'ın istediklerinden uzaklaşırken, kendi amaç ve arzularınıza öncelik vermeyin."

Vadedilen Mesih'in[AS] sözlerinin ışığında Huzur-i Enver şöyle buyurdu: "Her birimiz yaratılışımızın amacını anlamalıyız ve Yüce Allah'a karşı sorumluluklarımızı ye-

rine getirmeye çalışmalıyız. İbadetlerinizi muhafaza edin. Avrupa'da ve gelişmiş ülkelerde bizlere sağlanan rahatlıkların, bizleri yaratılış gayemizden saptırmasına izin vermeyin. Eğer bu oluyorsa, Allah muhafaza etsin, Vadedilen Mesih'eAS verdiğimiz biat sözünün gereğini yerine getirmemiş oluruz."

Huzur-i Enver gerçek barış ve huzurun dünyevi meşgalelerde değil, takvayı benimsemekte yattığının altını çizerek, Vadedilen Mesih'inAS sözlerinden alıntı yaptı: "İnsanın en büyük arzusu barış ve huzura kavuşmaktır ve bu maksatla Yüce Allah tek bir yol yaratmıştır ki, o da takvanın yoludur ve bu Kuran-ı Kerim'in yoludur yahut diğer bir deyişle o, '*sırat-ı müstakim*' diye de bilinir. Hiç kimse kâfirlerin mal mülk sahibi olmadıklarını düşünmesin – aslında onlar diğerlerinden daha fazlasına sahiptirler. Onlar eğlencelerinin keyfine kapılmış bir haldedirler. Size hakikaten söylüyorum ki, onlar dünyanın nazarında, boş maddiyatçıların ve sığ insanların kanılarında mutlu gibi görünseler de, gerçekte onlar, bir keder ve ıstıraba müptela kılınmışlardır. Sizler onların yüzlerini görürsünüz ama benim gözlerim onların kalplerinin üzerindedir. Onlar bir ateşe, zincirler ve prangalara yakalandılar… İçlerinde durmadan yanan bir ateş var; eğer servetlerini kaybederlerse yahut da planlarında başarısız olurlarsa, büyük üzüntüye kapılırlar ve o denli yenik düşerler ki, kimi zaman yıkılır ve akıllarını kaybederler."

Huzur-i Enver Vadedilen Mesih'inAS sözlerinden alıntılar yapmaya devam etti: "Tıpkı bir alkoliğin birbiri peşi sıra şarap kadehine özlem duyması ve daha fazlasını arzu etmesi, keza içinde daha da çoğu için ıstırap taşıması gibi, ateşe yakalanmış maddiyatçı bir kimsenin durumu da aynen böyledir. Onun arzularının ateşinin bir an için bile söndürülmesi mümkün

değildir… Muttaki bir kimse bir barakada yaşarken bile gerçek mutluluğa ulaşabildiği halde, bunu maddiyatçı bir kimsenin büyük bir sarayda yaşasa bile başarması mümkün değildir."

Huzur-i Enver şöyle buyurdu: "Bundan dolayıdır ki, her günkü münasebetlerimizde – konuşmamızda ve kendimizi ifade ederken, başkaları ile fikir teatisinde bulunurken, iş hayatındaki etkileşimlerimizde yahut da diğer herhangi bir etkileşim halinde nasıl olduğumuzu – ne yaptığımızı ve nasıl davrandığımızı dürüstçe değerlendirmemiz gerekmektedir. Eğer dilimizi yanlış kullanıyorsak, o halde İslam'ın öğretilerinden de takvadan da daha da uzaklaşmaktayız. Yüce Allah'a olan sorumluluklarımızı yerine getirmenin yanında, birbirimize karşı sorumluluklarımızın da neler olduğunu ve bunları ne ölçüde yerine getirdiğimizi de araştırmalıyız."

> "İNSANIN EN BÜYÜK ARZUSU BARIŞ VE HUZURA KAVUŞMAKTIR VE BU MAKSATLA YÜCE ALLAH TEK BİR YOL YARATMIŞTIR Kİ, O DA TAKVANIN YOLUDUR"

Huzur-i Enver şöyle devam etti: "Şuna da bakmamız gerekir ki, ne ölçüde birlikte sevgi ve uyum içinde yaşıyoruz ve ne denli kibirden uzak durmaya çalışıyoruz? Tevazu yolunu ne kadar benimsiyoruz ve verdiğimiz sözleri ne ölçüde yerine getirmeye çalışıyoruz? Hakkın tesisi için ne yapıyoruz? – Çünkü bizi şirkten pak kılacak olan ancak hakkın tesis edilmesidir. İçlerinde takva galip gelebilsin ve onlar da Yüce Allah'ın emirlerine göre hayatlarını yaşasınlar diye, çocuklarımızı ve gelecek nesillerimizi korumak adına çabalarımız nelerdir?"

Huzur şunu da açıkladı. Müminin ahlakı ve kişiliği o denli yüksek olmalıdır ki, bunlar toplumda onu kolayca tanınabilir kılsın.
Huzur-i Enver şöyle buyurdu: "Her sözümüz ve her amelimiz bizi doğru yola ulaştıracak şekilde olmalıdır. Birbirimize karşı sevgimiz öyle olmalıdır ki, bizi gerçek bir mümin olarak başkalarından ayırt etsin. Kendi iç meselelerimizden toplumdaki umumi ilişkilerimize kadar en güzel örnekleri ortaya koyanlar biz olmalıyız ve onlar aşikâr olmalıdır. Aksi takdirde ne evde ne de toplumda huzur ve rahatlığın var olması mümkün değildir."

Konuşmasında Huzur, bir takım ahlaki bozukluklar hakkında da rehberlik etti. Özellikle başkaları hakkında kötü zanda bulunmak ile ilgili ahlaki bozukluktan bahsederken Mirza Masrur Ahmed Hazretleri, şöyle buyurdu: "Yüce Allah başkaları hakkında kötü zanda bulunmanın büyük bir günah olduğuna hükmetmiştir, çünkü bunun sonucunda

toplumun bütün huzur ve uyumu zarar görür. İşte bu yüzden Peygamber Efendimiz[SAV] "Başkaları hakkında kötü zanda bulunmayın, çünkü bu büyük bir günahtır" diye buyurmuştur… Birisi bunun üzerinde kafa yoracak olursa, düşmanlıkların çoğunlukla başkaları hakkında kötü zanda bulunmaktan kaynaklandığını görecektir."

Huzur açıkladı ki, bir kimsenin kendini yaşamın şeytani etkilerinin dur durak bilmeyen saldırılarından koruyabilmesinin tek yolu, onun içtenlikle Allah'a yönelmesidir ve hayatını bütünüyle Allah tarafından konulmuş hükümlere göre yaşamaya gayret göstermesidir.

Huzur-i Enver bunu daha da detaylandırarak şöyle buyurdu: "Allah'ın adamı olmanın anlamı nedir? Bu demektir ki, bir kimse gerçekten 'Rahman olan Allah'ın Hizmetkârı' olmalıdır. Allah'ın gerçek kulu, sadece Allah'a karşı sorumluluklarını yerine getiren değil, O'nun emirlerine uygun olarak amel ederken de, O'nun yarattıklarına karşı sorumluluklarını yerine getiren kişi olmalıdır. Şüphe yok ki, bir kimse Allah'ın gerçek bir hizmetkârı olmaya çalıştığında, onun tarafından hiçbir günahın işlenmesi de mümkün değildir…" Başkalarına karşı sorumlulukların yerine getirilmesine özel bir önem gösteren Huzur-i Enver, şöyle buyurdu: "Bizler kalplerimizi derinlemesine tartmalıyız. Takva gerçekten kalplerimizde mevcut mu? Yoksa bu sadece lafta bir iddia mı? Kalplerimizde başkalarına karşı onları önemsemek ve saygı duymak yoksa ve diğerlerine karşı sorumluluklarımızı yerine getirme tutkusuna da sahip değilsek, o halde kalplerimiz gerçekten takvadan yoksundur. Eğer biz yüzbinlerce namaz kılsak ve ibadetlerde bulunsak da, kalplerimizde (diğerlerini önemsemek ve sevmek) bulunmuyorsa, Allah nazarında gerçekten 'muttaki' sayılmamız mümkün değildir."

Huzur-i Enver şöyle devam etti: "Kalplerimizi derinden bir değerlendirmeye almalıyız ve sormalıyız, acaba içlerinde ne var? Onların içinde Yüce Allah'ın korkusu ve azameti mi var, yoksa dünyevi şehvetler ve bunları her türlü haram yollardan edinmenin hırsı ile mi doplodular? Kalplerimiz tamamen pak değilse ve kendimizi diğerlerinden üstün zannedip onların haklarını yerine getirmiyorsak, o halde bizler takvadan çok uzaklaşmışız demektir, bunun sonucunda toplumun huzuru da zarar görecektir."

Kibir hakkındaki ahlaki bozukluktan bahsederken Mirza Masrur Ahmed Hazretleri[ABA] şöyle buyurdu: "Kibir, kişinin kendisini koruması gereken ciddi bir hastalıktır. Eğer bir kimsenin kibrinin sebeplerine bakacak olursak, bunun başlıca nedeni gururdur. Kendisi yahut da milliyeti veya parası ya da zekâsı veyahut da çocukları hakkında, ister onların bolluğu, isterse zekâsı yahut da birçok başka şeyler hakkında bir üstünlük yargısına sahip olmaktır. Bu gurur duygusu kibrin tohumlarını eker ve her ne kadar bunların Yüce Allah nezdinde insan için gurur duyulacak bir değeri bulunmasa da ve bir kimsenin mertebesini belirleyen bir standart biçimi olmasa da, o kimse kendini diğerlerinden daha üstün görür. Yüce Allah buyurmuştur ki, aranızda Allah Katında en saygın olan, (en çok) takvayı benimsemiş olanınızdır.

Dolayısıyla Allah nezdinde bu dünyevi şeyler, büyüklüğün ölçüldüğü standart değildir. Peki, madem ölçü bu değilse, o halde gurur duyulacak ne var ki?"

Huzur, Allah'ın nazarında büyüklüğün kaynağının ancak takva olduğundan bahsetti.

İnsanın fıtratındaki zayıflığa vurgu yaparak Mirza Masrur Ahmed Hazretleri, şöyle buyurdu: "Doğal afetler meydana geldiğinde, insanın onlarla baş etmesi mümkün mü? Aksi halde kibir gösterenler, acı ve sıkıntıyla karşılaştıklarında küçük çocuklar gibi feryat edip, ağlarlar. Yakın zamanda Almanya'nın bazı bölgeleri selden dolayı harap oldu. Televizyona çıkan birçok insan gördüm. Onlar güçlü ve sağlıklı görünen, büyük rahatlık ve emniyet içinde yaşadıklarına ve hiçbir şeyin kendilerine zarar veremeyeceğine inanan insanlardı. İşte bu insanlara Yüce Allah tarafından, kudretin gerçek kaynağının Kendisi olduğu gösterildi.

Bir zaman başka insanlara yiyecek sağlayan aynı insanlar, bir parça ekmek istemek üzere sıraya giriyorlardı. Peki, o zaman onların gururları nereden gelmektedir? Her Müslüman Ahmedi, Yüce Allah'ın şu emrini daima hatırda bulundurmalıdır. Onlar kendilerine tevazuu telkin etmelidirler ve böyle yapmakla Yüce Allah O'nun sevgisini elde edeceğinizi bildirmektedir."

Huzur-i Enver devamında şöyle buyurdu: "Gerçek mümin, son derece tevazu sahibi olandır ve bu tevazu onu takva üzerinde sabit kılar. Takva taşıyan böyle kalpler, karşılığında hem kendilerini hem de gelecek nesillerini koruyabilenler olup, toplumda da barışı tesis ederler."

Huzur, takvayı elde etmenin bir diğer şartının verilen sözlerin yerine getirilmesi olduğundan da bahsetti ki, bunun kapsamında Müslüman Ahmediler'in Vadedilen Mesih[AS] ile yaptıkları biat sözleşmesinin yerine getirilmesi de bulunmaktadır.

Huzur-i Enver şöyle buyurdu: "Biat sözü sıradan bir yemin değildir… Eğer Biat ile ilgili sorumluluklarımızı yerine getirirsek, o zaman şüphe yok ki, yakında dünyada meydana gelen büyük bir devrime tanık olacağız."

Müslüman Ahmedileri, kendilerinde kalıcı bir manevi ıslaha çağırarak, Huzur-i Enver şöyle buyurdu: "Bugün buradan şu sözü vererek ayrılın. Bağlılık yemininizi yerine getirmek için elinizden geleni yapacaksınız. Öyle ki, gerçek şartlarına uygun olarak tövbe etmeye çalışacaksınız ve Allah'ı gerçekten sevenler arasında sayılasınız diye, Yüce Allah'a eksiksiz olarak ve bütünüyle secde edeceksiniz."

Konuşmasına son verirken Huzur-i Enver, şöyle duada bulundu:

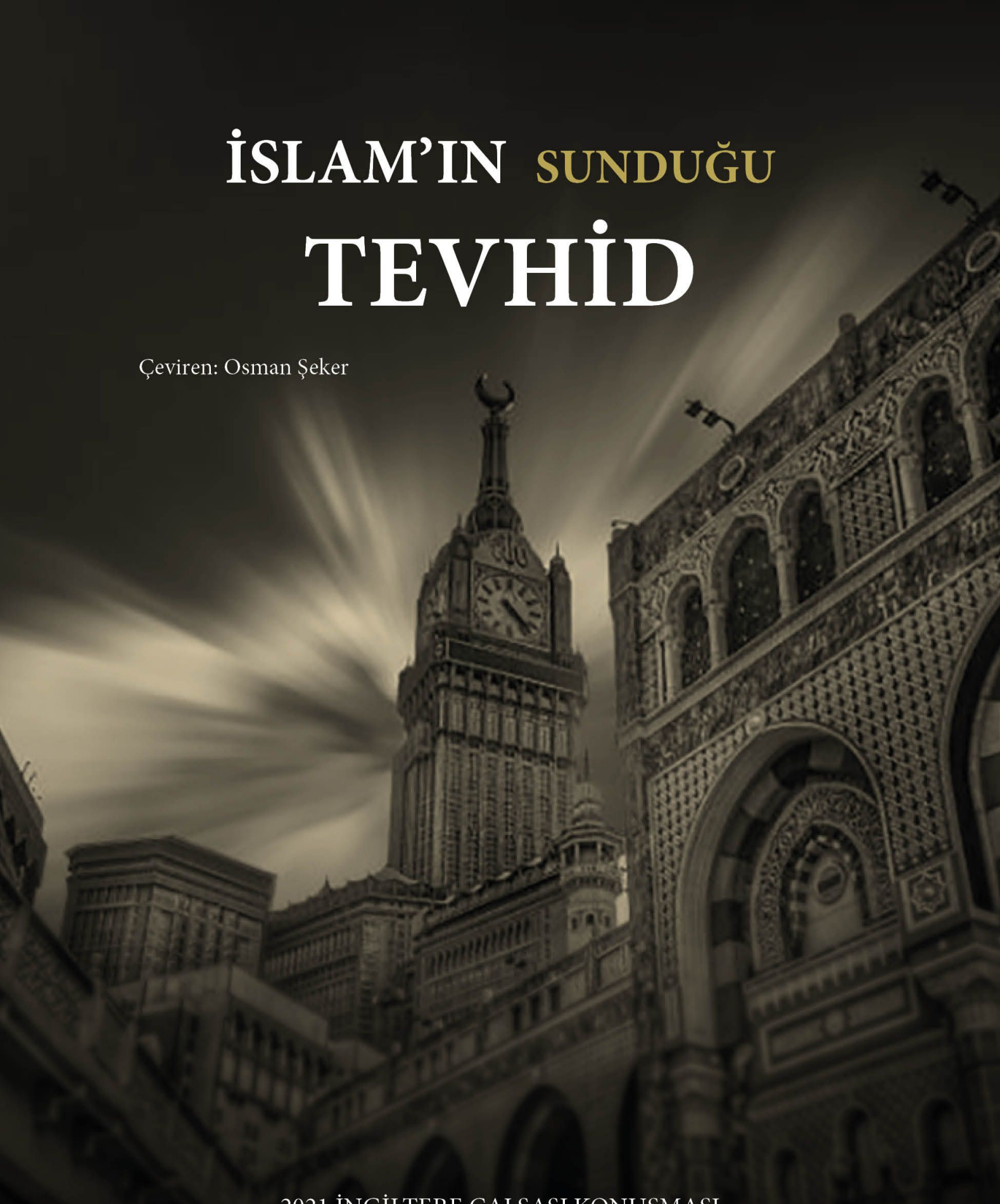
"Yüce Allah bizlere, takvanın bu en yüksek mertebesine ulaşmayı nasip etsin. Sözlerimiz lafta kalmasın, aksine dünya, Müslüman Ahmediler'in amelleri ile sözlerinin tam bir uyum içinde olduğuna şahit olsun. Dünya ilan etsin ki, Allah tüm Müslüman Ahmediler'in kalplerinde, diğer her şeyden daha üstündür ve bunlar, Yüce Allah'ın emirlerine itaat eden kimselerdir. Bu konuların İslam'ın gerçek (yüzünü) ve doğruluğunu başkalarına sergileyeceği her yerde, onlar kendi evlerimizin içinde de barış ve uyumu sağlayacak, gelecek nesillerimiz ve onların ahiret hayatları için de koruyucu olacaktır. Yüce Allah Vadedilen Mesih'in[AS] arzu ve isteklerine uygun olarak bizlerin gerçek Müslüman Ahmediler olmamızı nasip etsin. *(İnşallah. Âmin!)*"

Bu özetin aslı The Review of Religions dergisi tarafından İngilizce olarak hazırlanmıştır.

İSLAM'IN SUNDUĞU TEVHİD

Çeviren: Osman Şeker

2021 İNGİLTERE CALSASI KONUŞMASI

ATA-UL MUCİB RAŞİD-FAZL CAMİİ İMAM

Şahitlik ediyorum ki Allah'tan başka ilah yoktur, o tekdir, hiçbir benzeri ve ortağı yoktur. Ve yine şahitlik ediyorum ki Muhammed SAV onun kulu ve elçisidir. Bundan sonra kovulmuş şeytandan Allah'a sığınıyorum. Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla. De ki o Allah tekdir. Allah hiç kimseye muhtaç değildir. O doğurmamıştır ve doğurulmamıştır. ve sıfatlarında da kimse ona ortak veya denk değildir.

Bugün benim konuşmamın konusu, İslam'ın sunduğu halis tevhiddir.

Değerli dinleyiciler! Birkaç kelimeden oluşan bu konu sınırsız bir ummandır. Bunda İslam dininin öyle bir güzelliği beyan edilmektedir ki dinler aleminde ona benzersiz bir üstünlük vermektedir. Bu konu ciddi ve marifetlerle dolu bir konudur. Bu yüzden çok dikkatli dinlemeyi gerektirir ve bizim bütün benliğimizle dinlememiz ve İslam'ın bu güzelliğini bütün derinliğine vararak kalplerimizde yer vermemizi gerektirir.

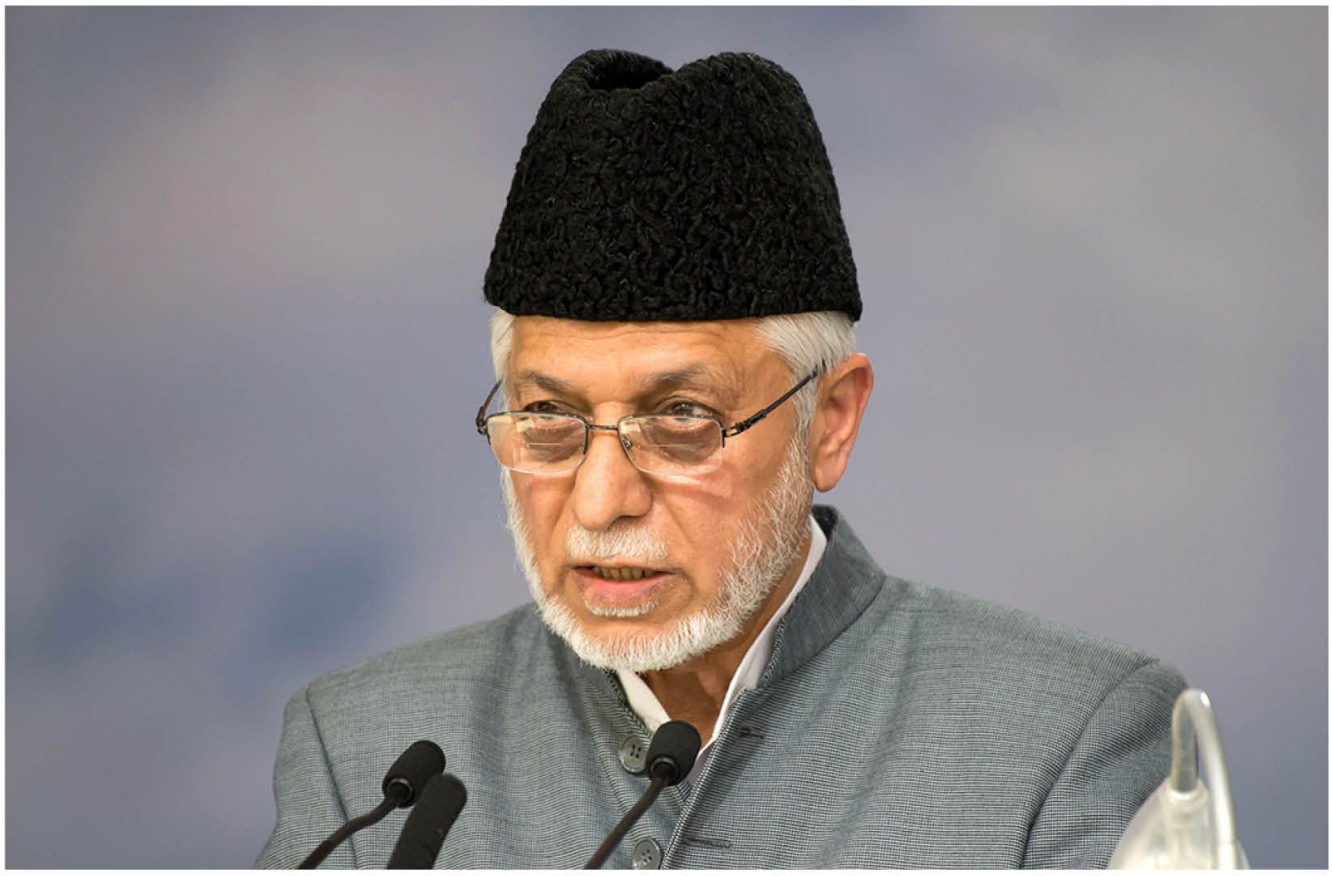
Değerli dinleyiciler! Allah düşüncesi dünyanın bütün dinlerinde şu veya bu şekilde bulunur, ister bir yüce varlık şeklinde olsun ister bir put vesaire şeklinde olsun. Ancak İslam dininin belirgin bir güzelliğidir ki onda Allah-u Teala'nın varlığı ve sıfatları öyle kapsayıcı ve doyurucu bir şekilde bulunur ki kalplere gerçek itminan ve kamil irfan bahşeder.

ALLAH'IN TEVHİDİNİN DELİLLERİ

Bütün Kur'an-ı Kerim Tevhid-i Halisin zikriyle dopdoludur. Allah'ın varlığının güçlü delillerini sunmakla birlikte, Kuran-ı Kerim Allah'ın kamil ve halis tevhidini de son derece açık kelimelerle sundu. Bununla ilgili başlangıçta okunan, sadece beş ayetten oluşan ihlas suresi, yalnız bir örnektir. Bu surede son derece saf ve kapsayıcı bir şekilde bu konuya ışık tutuldu.
İhlas suresinin başına "Gul" kelimesi konarak şu önemli inançtan bahsedildi: Allah hakkında kati ve kesin olan şudur ki Allah ehad'dir. O'nun zatı, her renkte ve her şekilde kendi zatında tekdir. O, ne bir şeyin başlangıç halkasıdır ne de son halkasıdır. O, ne birisine benzer ne de O'nun bir benzeri vardır.

BİR MARİFET NOKTASININ AÇIKLAMASI

Hz. Muslih Mevud RA şöyle der:
Arapçada "bir" manasını anlatmak için iki kelime kullanılır. Bir tanesi "vahid" kelimesi ve diğeri de "ehad"
Vahid kelimesi sayıyı anlatır ki ondan sonra da sayılar gelir, yani iki, üç, dört. Ancak ehad kelimesi Arapçada ancak, zihinde başka bir sayı mefhumu oluşmayacağı durumda kullanılır.
Allah-u Teala için kullanılan "ehad" ve "vahid" kelimelerindeki fark şudur: Allah için ehad kelimesi kullanıldığında bu Allah-u Teala'nın zatının tek oluşunu beyan eder, başka bir zatın düşüncesi

Ata-ul Mucib Raşid - Fazl Camii imamı

bile akla gelmez. Allah-u Teala için vahid kelimesi kullanıldığında orada sıfatın tek oluşu murattır, yani O kendi sıfatında kamildir ve sıfat bakımından kamil olan O'ndan başka bir varlık yoktur.

MESİH-İ MEVUD'UN[AS] ANLATTIKLARI

Allah-u Teala, çağın imamı hz. Mesih-i Mevud'a[AS], hz. Hatemennebiyyin'e[SAV] kamil itaatinin bereketiyle İslam öğretisinin benzersiz irfanını lütfetmişti. İslam'ın sunduğu halis tevhid konusunda Hz. Mesih-i Mevud'un[AS] beyan ettiği marifetlerle dolu yazılarından birkaçını örnek olarak sunuyorum.

"Tevhid, Rabbimizin en sevdiği şeydir."

DÜNYADAN KAYBOLMUŞ OLAN TEVHİDİ TEKRAR DÜNYAYA GETİREN TEK PEHLİVAN ODUR

"Adı Muhammed (üzerine binlerce salât ve selâm olsun) olan bu Arabî Peygamber'in ne derece yüce mertebeli olduğunu dâima hayranlıkla müşahede etmişimdir. O'nun yüksek mertebesinin zirvesi bilinemez ve onun tesir-i kudsisini (pak ruhanî tesir) yoklayıp tahmin etmek hiçbir insanoğlunun kârı değildir. Yazık ki onun yüce mertebesi gereği gibi tanınamamıştır. Dünyadan kaybolmuş Allah'ın birliğini tekrar dünyaya getiren tek pehlivan (er kişi) odur."

KAVİM ŞİRK ABASINI ATIP TEVHİD ELBİSESİ GİYDİ

Bizim peygamberimiz[SAV] doğruluğu göstermek için bir müceddid-i azam idi, o, kaybolmuş olan doğruluğu yeniden dünyaya getirdi. Şu gururda hiçbir peygamber bizim peygamberimize[SAV] ortak değildir: O, bütün dünyayı bir koyu karanlık içinde buldu ve sonra kendisinin zuhuru ile o koyu karanlık nura dönüştü. O, içinden çıktığı milletin tamamı şirk abasını atıp tevhid elbisesini giyinceye kadar vefat etmedi.

HZ. MESİH-İ MEV'UD [AS] HAKİKİ TEVHİDİ AÇIKLARKEN ŞÖYLE BUYURDU:

Kalbinde binlerce put toplandığı halde sadece dil ile "*lailahe illallah*" demek tevhit değildir. Tersine, bir şahıs kendi işine, hilesine, tedbirine, tanrı gibi yücelik verirse yahut Allah'a bağlaması gereken güveni bir insana bağlarsa; yahut Allah'a verilmesi gereken yüceliği kendi nefsine verirse, bütün bu durumlarda o, Allah-u Teala nezdinde putperesttir. Put sadece, altın, gümüş, mermer, taş vesaireden yapılan ve kendisine güvenilen şey değildir; aksine Allah-u Teala'nın hakkı olan azametin verildiği her bir şey, söz ya da fiil, Allah nazarında puttur…

YİNE KENDİSİ SON DERECE ARİFANE BİR TARZDA HALİS TEVHİDİ ŞÖYLE BEYAN EDER:

Hatırımızda bulunsun ki gerçek tevhid, ister put, ister insan, güneş, ay yahut bizim kendi nefsimiz yahut ta bir hilemiz ve bir plan ile bir aldatmacamız olsun, Yüce Allah'ı kendi zatında her ortaktan uzak bilmemizdir. Yüce Allah bunu kabul etmemizi ister ve bizim necatımız da ancak onu kabul etmemize bağlıdır. Allah'a karşı hiç kimseyi Kâdir olarak görmemek; Hiç kimsenin, rızık veren, insanlara saygınlık kazandıran, yahut onları küçük düşüren, yardım eden ve destekleyen olduğunu kabul etmemek, (halis tevhittir.) İkincisi şudur ki sevgiyi ancak O'na bağlamak; İbadeti ancak O'na has kılmak; Alçakgönüllülüğü yalnız O'nun için yapmak: Ümitleri de korkuyu da yalnız O'na bağlamak (halis tevhittir.) Kısacası hiçbir tevhid şu üç özellik olmadan tam olamaz, nedir onlar?

BİRİNCİSİ:

Zât bakımından tevhid. Yani O'nun varlığı karşısında bütün mevcut varlıkları yok gibi saymak ve hepsinin varlıklarının helâk olacağına ve gerçeklerinin de batıl olduğuna inanmak.

İKİNCİSİ:

Sıfatlar bakımından tevhid. Yani Rab veya İlah olma sıfatlarının, Yüce Allah'ın zatı dışında başka birisinde olduğunu kabul etmemek ve zahirde kendi cinslerinin Rabbi olarak görülen yahut onlara feyiz verenlerin ancak Allah'ın elinin bir nizamı olduğuna kesin olarak inanmak.

ÜÇÜNCÜSÜ:

Kendi sevgimiz, doğruluğumuz ve iç temizliğimiz bakımından tevhid. Yani sevgi vb. kulluk alametleri ve özellikleri

bakımından başka birini Yüce Allah'a ortak inanmamak ve ancak O'nda kaybolmak.

Değerli dinleyiciler!
Bahsedildiği gibi Allah'ın tevhidi konusu çok derin ve geniştir. Üzerinde derin derin düşünmek gerekir. Bunu anlamak için bizim sık sık hz. Mesih-i Mevud'un[AS] hikmet dolu yazılarına gitmemiz gerekecek. Birkaç tane daha alıntı sunuyorum, bunlar hakiki tevhid ve onun değişik yönleri üzerine basiret artırıcı ışık tutmaktadır. Kendisi şöyle buyurur: Tevhit sadece Köşeye çekilip Allah'ın bir olduğuna inanmak değildir.... Bu inanışın yanında kamil sevgisinin çoşkusuyla kendi varlığını hiçe sayması ve Onun tevhidiyle yatıp kalkması gerçek tevhittir. Ehlüllah'ın bulduğu ve necata vesile olan tevhit de işte bu tevhittir.

Hz. Mesih-i Mevud[AS] İçtenlikle nasihat ederek şöyle der: Ey akılsızlar! Allah'ın varlığına kamil iman olmadıkça tevhide nasıl iman olsun. Velhasıl kesinlikle anlayınız ki, tevhide kesin iman sadece peygamber vasıtasıyla nasip olabilir. Bizim Peygamberimiz[SAV] Arapların ateistlerine ve bozuk dinlilerine binlerce ilahi mucize göstererek Allah'ın varlığına inandırdı… Doğrusu ancak şudur ki insan, diri olan Allah'ın canlı güçlerini müşahede etmedikçe şeytan onun kalbinden çıkmaz, doğru tevhid de kalbine girmez ve de kati olarak Allah'ın varlığına inanamaz. Bu pak ve kamil tevhit, sadece hz. Resulüllah[SAV] vasıtasıyla nasip olur.

HALİS TEVHİDİN MARİFET DOLU AÇIKLAMASI

Değerli dinleyiciler!
Allah'ın vahdaniyet inancı, İslam dininin canıdır. Alim, Habir ve bütün alemin muallimi olan Allah, İslam'ın sunduğu halis tevhidin derin ilmini, fehim ve idrakini, hz. Mesih-i Mevud'a[AS] lütfetmişti. İşte o, bizim için bir yol göstericidir. Gelin bir kere daha onun mübarek dilinden İslam'ın sunduğu halis tevhid mefhumunu öğrenelim. Kendisi şöyle buyurur: Allah ne birisinin oğludur ne de birisi O'nun oğludur. Çünkü O Kendi zatında ganidir. O, ne bir babaya ve ne de bir oğula muhtaç değildir. Kuran-ı Kerim'in bize öğrettiği ve imanın da üzerine kurulu olduğu Tevhid işte budur.
O, kendi zatında, sıfatlarında, işlerinde ve kudretlerinde tektir. Kur'ân-ı Kerim'in açtığı kapı dışında O'na varmanın bütün kapıları kapalıdır.

TEVHİDİN HAKİKATİNİ AÇIKLAYARAK HZ. MESİH-İ MEV'UD[AS] ŞÖYLE BUYURUR:

Tevhid, sadece dil ile kelime-yi şehadet okumanın adı değildir. Bilakis tevhidin manası, azamet-i İlahi'nin kalbe iyice yerleşmesi ve bunun karşısında başka hiçbir şeyin kalpte yer bulmamasıdır. Her fiil, hareket ve sükunun odak noktası olarak Allah-u Teala'nın pak zatını görmektir ve her konuda ona güvenmektir. Allah dışındaki hiçbir şeye asla umut bağlanmamalı ve tevekkül edilmemeli. Ne zatında ne de sıfatlarında, Allah-u Teala'ya herhangi bir şirk reva görülmemeli.

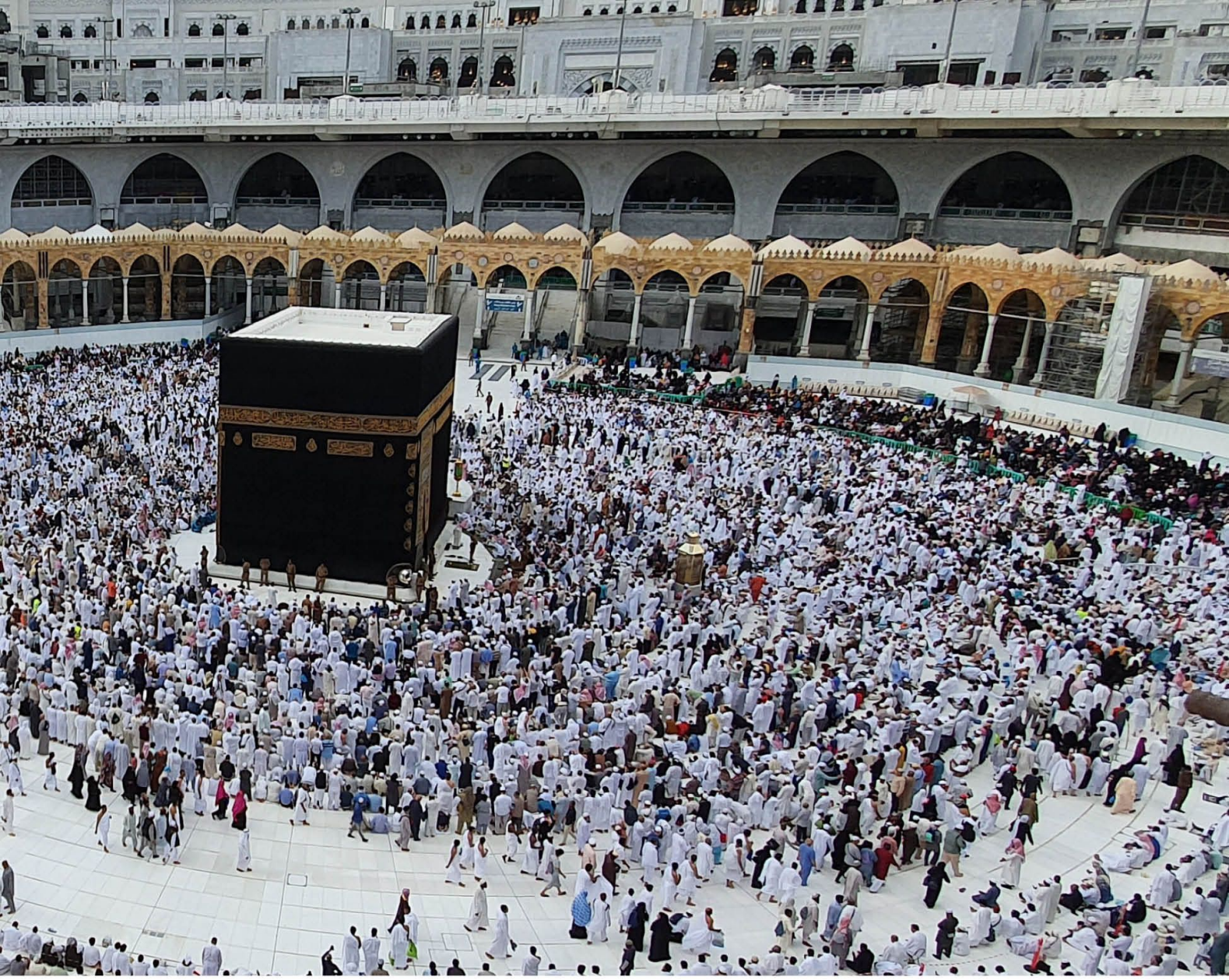

HZ. MESİH-İ MEV'UD'UN[AS] GELİŞİNİN GAYESİ NEYDİ? ONUN KENDİ SÖZLERİNDEN DİNLEYELİM

"Yüce Rabbimiz, ister Avrupa olsun ister Asya, yeryüzünün değişik ülkelerinde yaşamakta olan bütün ruhları, aralarından hayırlı tabiata sahip olanların hepsini Tevhide çeksin ve kendi kullarını din-i vahid (tek din yani İslam Dini) üzerinde toplasın. Benim dünyaya gönderilişimin tek amacı da işte budur. Onun için siz bu amaca tabi olunuz. Fakat uysallık, güzel ahlak ve dualara çok yönelmekle (bunu elde etmeye çalışınız)."

HZ. MUSLİH MEV'UD'UN [RA] SÖYLEDİKLERİ

Hz. Muslih Mevud[RA] harikulade Tefsir-i Kebir'de İslam'ın sunduğu halis tevhidi muhtelif cihetlerden güzelce açıkladı. Birkaç marifet noktasını sunuyorum. Kuran-ı Kerim hakkında kendisi şöyle der: "Tevhidin böylesine apaçık açıklaması başka bir kitapta yoktur."
Yine şöyle der: "Bütün peygamberlerin ortak görevi tevhidin yayılmasıydı, o peygamber hangi ülkede doğmuş olursa olsun. Gerçek şudur ki tevhid dinin canıdır. Eğer bir kimse tevhidi iyi bir şekilde anlarsa dinin birçok kısmı ona aydınlanmış olur. Kamil tevhidi sunan

İslam dışında bir din kesinlikle yoktur Her peygamber dünyada tevhidi kurmak için gönderilir. Ancak hz. Resulüllah[SAV] tevhidi nasıl kaim kıldı ve onun içinde Allah'ın tevhidi hakkında nasıl bir hamiyet coşkusu varsa, onun benzerini hiçbir peygamberde görmüyoruz."

"Tevhid inancı bu dünyanın abad oluşunun temelidir."

Bunlar dikkat edilmeye layık olan marifet dolu açıklamalardır.

Halis tevhid hakkında Hz. Muslih Mevud'un[RA] marifet incileriyle dolu cümlelerinde ciddi hikmet ve zeka noktaları beyan edildi. Detaylara girmeden özetle örnek olarak sunuyorum. Bütün bu cümleler tam konsantrasyon ile derin düşünmeyi gerektirir. Kendisi şöyle der:

- "Müslümanlarda kardeşlik, tevhid sebebiyle oluştu."
- "Kamil tevhid olmaksızın barış kurulamaz."
- "Allah-u Teala'nın tevhidi noktası üzerinde bütün dinler birleşebilirler."

Yine kendisi şöyle der:

- "Tevhid dinin canıdır."
- "Tevhid rahmaniyetin menbağıdır."
- "Kamil tevhidin neticesi kamil tevekkül olur."
- "Önce tevhidi anlamak gerekir, ondan sonra kamil dua oluşacak."
- "Kamil tevhid sahiplerinin sadece

Allah'a tevekkül etmesi gerekir."

- "Halis tevhid üzerinde daim olan insan cennete girer."
- "Tevhidin izleri, kudretin her şeyinde bulunmaktadır."

5.HALİFETÜ'L MESİH HAZRETLERİNİN SÖZLERİ

5. Halifetü'l Mesih hazretleri kendi birçok konuşmasında ve Cuma hutbelerinde halis tevhid konusunu açık açık beyan etti. Onun bir örneğini sunuyorum. Huzur bir Cuma hutbesinde şöyle buyurur: "Hz. Muhammed Mustafa'yı[SAV] Allah-u Teala kendi halis tevhidini kurmak üzere dünyaya göndermişti. Ve daha çocukluğundan itibaren Allah-u Teala kendi katından öyle düzenlemeler yaptı ki Efendimizin kalbini saf, pak ve musaffa yaptı. Allah-u Teala daha çocukluktan onun içinde kendi sevgisini ve şirkten nefret tohumunu ekti."

Yine kendisi şöyle der:
"(Hz. Resulüllah'da) Vahid Allah'ın sevgisinin öyle bir coşkusu vardı ki bu coşku onun gece uykularını ve gündüzün rahat ve sükûnetini çekip almıştı. Bir sancısı varsa sadece şuydu ki dünya bir şekilde tek Allah'a ibadet etmeye başlasın, kendi yaratıcısını tanısın. Bu mesajı ulaştırmak için sıkıntılara da katlanmak zorunda kaldı, şiddeti göğüslemek zorunda kaldı. Ancak bu şiddet ve eziyetler onu, tek Allah'a ibadet ve vahid Allah'ın mesajını ulaştırmaktan alıkoyamadı."

Ayrıca kendisi şöyle der:
"Sonra onun gençlik dönemine bakın. Nasıl da bir mağaraya giderek tek Allah'a ibadet ederdi. Kendisi Hira mağarasında birçok gün geçirirdi. Yalnız başına iken Rabbine yalvarır, ona ibadet ederdi. Bunu görünce onun kendi kavmi bile Muhammed[SAV] Rabbine aşık oldu, demeye başladı."

"Sonra peygamberlik dönemi başladığında amcası kafirlerin korkusu ile onu Allah'ın mesajını anlatmaktan alıkoymaya çalışınca, o gerçek aşık ne kadar güzel cevap verdi; Ey benim amcam! Eğer bu insanlar benim sağ elime güneşi ve sol elime ayı getirip koysalar, ben yine de, Allah onu tamamlayıncaya veya ben bu yolda helak oluncaya kadar bu işi bırakamam."

5. Halifetü'l Mesih hazretleri, hz. Mirza Beşir Ahmed'in kelimeleriyle hz. Bilal'den[RA] şöyle bahsetti:

"Bilal bin Rabah, Ümeyye bin Half'in Habeşli bir kölesiydi. Ümeyye öğle vakti, yukardan ateş yağarken ve Mekke'nin taşlı meydanı ocak gibi kaynarken, onu dışarı götürür ve çıplak vaziyette yere yatırır ve büyük kızgın taşları onun göğsüne koyarak derdi ki, Lat ve Uzza'ya tap ve Muhammed'den ayrıl, yoksa böyle işkence ederek öldüreceğim. Bilal[RA] fazla Arapça bilmezdi. Sadece "ahad ahad" yani "Allah tek" derdi. Bu cevabı duyunca Ümeyye daha da öfkelenir ve onun boğazına ip bağlayıp yaramaz çocukların eline verirdi. Ve onlar onu Mekke'nin taşlı sokaklarında sürükler, bunun neticesinde onun bedeni kan revan içinde kalırdı. Ancak onun ağzından "ahad ahad" kelimesi dışında başka bir kelime çıkmazdı.

Hz. Ebubekir[RA] ona reva görülen bu muameleyi gördü ve büyük bir meblağ ödeyerek onu satın alıp azat etti.
Böylece bu tevhid pervanesi, tevhidin en yüce bayraktarının köleliğine mutlulukla girip Seyyidna Bilal oldu.

HZ. RESULÜLLAH'IN [SAV] MÜBAREK HAYATINDA HALİS TEVHİDİN İMAN VERİCİ MANZARALARI

Beyler! Sevgili önderimiz Hz. Hatemü'l Enbiya'nın[SAV] mukaddes hayatı açık bir kitap gibidir, onda Allah ile bağ ve tevhid konusunda ruhu kanatlandıran manzaraların parıldadığı görülür. Onun mukaddes hayatında halis tevhid sevgisi konusunda da öyle örnekler görülür ki kalpleri bu pak Resul'ün[SAV] muhabbetiyle kenarlarına kadar doldurur. Gelin biraz Mekke-yi Mükerreme ve Medine-yi Münevvere'nin sokaklarına gidip Peygamber Efendimizin ayak izleri ile kalplerimizi ve gözlerimizi münevver kılma saadeti elde edelim.
Peygamber Efendimizin sırtında kabarık bir et parçası vardı. Ebu Remşe'nin babası Peygamber Efendimize, sizin sırtınızdaki kabarıklığı bana gösterin, ben doktorum, ilaç ile onu gidereyim, dedi. Allah'ın Resulü[SAV] bunu duyunca, tevhidin payansız hamiyeti ile şöyle buyurdu: Asıl tabip Allah'ın zatıdır, o parçanın tabibi de ancak onu yaratandır. Resul-i Kerim'in[SAV] her sözü, İlahi tevhid ve Allah'ın yüceliğini beyan ederek son bulurdu. Bir defa onun hızlı devesi bir köylünün devesi ile yarışmada geride kaldı. Bu münasebetle Peygamber Efendimiz ne kadar güzel görüş belirtti: Bir şeyi yükselten ve bazen de aşağı düşüren ancak Allah-u Teala'dır. En yüksek zat, Allah'ın zatıdır.

Sübhanallah! Halis tevhidin ne kadar güzel bir beyanıdır bu.

Allah-u Teala'nın tevhidi için Peygamber Efendimizin hamiyetinin miracı Uhud savaşındaki şu olayda görünür:
Müslümanların geçici yenilgisi esnasında Peygamber Efendimiz Uhud dağının eteğinde dar bir yere sığındı. O durumda dağın eteğinde Müslümanlardan meydanda kalan askerler vardı. Ebu Süfyan yüksek sesle bağırarak biz Muhammed'i öldürdük, dedi. Hz. Resulüllah[SAV] bu böbürlenmeye hiçbir cevap vermedi. Hikmetin gereği de zaten buydu. Bunun üzerine Ebu Süfyan, biz Ebubekir'i öldürdük, dedi. Peygamber Efendimiz, hiçbir cevap verilmesin, buyurdu. Ebu süfyan, biz Ömer'i de öldürdük diye bağırdı. Peygamber Efendimiz[SAV] yine sessiz kalmalarını emretti. O zaman kafirler, biz meydanı temizledik diye kesin inandılar ve Ebu Süfyan ile yandaşları mutluluk içinde, Ulu Hubel, Ulu Hubel, bizim putumuz hubelin şanı yüce olsun o bugün İslam'ın işini bitirdi, diye naralar atmaya başladılar. Bu durumda, kendi ölümünün ilanında, Ebubekir'in ölümünün ilanında, Ömer'in ölüm ilanında yanındakilere sessiz kalmalarını emreden Resul-i Kerim[SAV], tek olan Allah'ın onuru söz konusu olunca ve şirk naraları meydanda yükselince halis tevhidin hamiyeti ile Efendimizin ruhu dayanamaz oldu ve sahabelere şöyle buyurdu: bu böbürlenmeye niye karşılık vermiyorsunuz? Sahabeler, ya Resulallah,

ne diyelim dediler. Peygamber Efendimiz şöyle deyin buyurdu: "Allahu ağla ve ecel, Allah ağla ve ecel. Kafirlere deyin ki siz hübelin şanı yüce oldu diyerek yalan konuşuyorsunuz. Dinleyin! Ancak Vahid la şerik Allah saygınlık sahibidir ve ancak O'nun şanı yücedir.

Bu şekilde Peygamber Efendimiz kendi canını tehlikeye sokarak halis tevhidin sesini yükseltti. Bu cüretkar ve cesur cevabın kafir askerlerin üzerinde o kadar derin etkisi oldu ki onlar tekrar saldırmaya cesaret edemediler.

Halis tevhid için gösterilen bu hamiyet örneği tarih boyunca daima altın harflerle yazılacaktır.

Hz. Mesih-i Mevud'un[AS] hayatında Tevhid-i İlahî'nin sevgisi ve onun için gösterdiği hamiyetin şanlı örneği şu olayda görülmektedir: Bir defa kendisinin şiddetli baş ağrısı problemi oldu. Mümkün olan ve bulunabilen her tedaviyi uyguladı. Ancak çare olmadı. Mahir bir hekim çağrıldı. O geldi ve bakınca dedi ki iki günde rahata kavuşturacağım. Hz. Mesih-i Mevud[AS] bu müşrikçe sözü duyunca şöyle dedi: Bu hekime hiçbir tedavi yaptırmak istemiyorum, o kendini tanrı mı zannediyor, tedavi için ne kadar ücret belirlendiyse ondan daha fazlasını verin ve onu geri gönderin. Asıl Şafi-yi mutlak bizim Rabbimizdir.

İslam vasıtasıyla dünyada halis tevhid kuruldu. Hilafet-i Raşide'den sonra gaflet ve dalaletin uzun bir dönemi geldi. Ve sonra hz. Mesih-i Mevud'un[AS] gelişiyle halis tevhid yeni baştan kuruldu.

Ve Ahmediye hilafetinin gölgesinde gün be gün genişlemektedir. Bundan hz. Mesih-i Mevud'un[AS] manzum kelamında da bahsedilmektedir. Birkaç şiirini dinleyiniz.

کہتے ہیں تثلیث کو اب اہلِ دانش اَلْوِدَاع
پھر ہوئے ہیں چشمۂ توحید پر از جاں نِثار
آسماں سے ہے چلی توحید خالق کی ہوا
دِل ہمارے ساتھ ہیں گو مُنہ کریں بک بک ہزار
مجھ کو خود اس نے دیا ہے چشمۂ توحیدِ پاک
تا لگاوے از سرِ نو، باغِ دیں میں لالہ زار

Ciddi düşünürler artık teslis kavramına elveda deyip yeniden tevhidin çeşmesine canlarını feda ediyorlar.
Halis tevhidin Rüzgarı göklerden esmektedir. İnsanların ağızları abuk sabuk konuşsa da kalpleri bizimle beraberdir.
O bana pak tevhidinin asıl kaynağını kendisi bahşetmiştir ki yeniden dinin bahçesinde laleler yetişsin.

Değerli dinleyiciler!
İslam'ın sunduğu halis tevhid hakkında birkaç şey sunduktan sonra konuşmamın sonunda hz. Muslih Mevud'un[RA] bir sözünü sunmak istiyorum. Bunu, hepimizin büyük bir dikkatle dinlemesi ve değer vermesi şarttır. Kendisi şöyle der: Allah-u Teala, hz. Mesih-i Mevud'a[AS] ilhamen şöyle buyurmuştu:

خُذُوْا التَّوْحِيْدَ التوحيدَ يَا اَبْنَاءَ الفارس۔

Yani, "*Ey Faris oğulları! Tevhid'i sıkıca tutun.*" Faris oğullarından murat sadece hz. Mesih-i Mevud'un (as) hanedanı değildir. Aksine bütün cemaat manevi olarak Faris oğulları sınıfına girmektedir ve bu emir bütün cemaat içindir.
Bir musibet vaktinde insanın özel bir şeye sarılması bir kuraldır. Buyurdu ki, siz musibetler zamanında tevhide sarılın, onun içinde diğer her şey vardır. Nitekim, La ilahe illallah ülküsünü her zaman göz önünde tutmak bizim cemaatimizin sorumluluğudur.

Tevhidin kökleşmesi için hz. Mesih-i Mevud'un[AS] bir duası
Sonunda dua ediyoruz ki, ey Kadir Hüda, ey kullarının yol göstericisi! Sen nasıl ki bu çağı yeni icatların zuhur zamanı olarak belirlediysen, aynı şekilde Kuran-ı Kerim'in hakikatlerini ve marifetleri bu gafil kavime ayan et, ve şimdi bu zamanı, kendi tarafına kendi Kitabının tarafına ve kendi tevhidinin tarafına çevir. Küfür ve şirk çok arttı ve İslam azaldı. Ey Kerim! Doğuda ve batıda tevhidin rüzgarını estir, gökyüzünden (insanları) çeken bir mucize göster. Ey Rahim! Senin rahmetine biz şiddetle muhtacız. Ey Hadi! Senin yol göstermene şiddetle ihtiyacımız var. Senin nurlarının ortaya çıktığı gün ne mübarektir, Senin zaferinin davullarla ilan edileceği saat ne mübarektir. Biz sana tevekkül ederiz, iyilik gücü de, kötülükten korunma gücü de Sendedir, âlâ ve azîm olan ancak Sensin.

Ve ahiru dağvana anil hamdü lillahi rabbil alemin

KISSADAN HİSSE

Herşey Allah'ındır

BÖLÜM 2

Çeviren: Osman Şeker

Hz. Muslih Mevud [RA] bir yerde şöyle der:

Hz. Mesih-i Mevud'dan[AS] bir fıkra duymuştum, belki de Makamat Hariri veya başka bir kitapta anlatılmış bir hikayedir. O şöyle anlatırdı: Misafirin biri bir yere yıkanmaya gitti. Hamamın sahibi hizmet için birçok hizmetkarlar tutmuştu. Bazı ülkelerde hamamda çalışan tellaklar olur ve müşterilere masaj yaparlar, onu yıkarlar. Tesadüfen o anda hamamın sahibi orada yoktu. O misafir yıkanmak için hamama girince bütün tellaklar gelip ona yapıştılar ve kafaya masaj yapmak kolay olduğu için hepsi birden adamın kafasına yapıştılar. Birisi dedi ki bu kafa benimdir, diğeri, hayır benim kafamdır, dedi. Bunun üzerine aralarında kavga başladı ve biri diğerini bıçaklayıp yaraladı. Gürültü üzerine polis de geldi ve mesele mahkemeye kadar vardı. Mahkemede bile tellağın biri, bu kafa benimdir, diyordu. Diğeri de, hayır bu kafa benimdir, diyordu. Mahkeme, yıkanmak isteyen adama sorduğunda o şöyle dedi: Efendim! Bunlar zaten kafasız, bunlar zaten aptal, bunların yaptıkları beni şaşırtmıyor. Hayret verici olan şudur ki siz de aynı soruyu sordunuz. Halbuki kafa ne onundur, ne de bunun; Kafa benimdir.

Hz. Mesih-i Mevud [AS] bu örneği şu sebeple verirdi ki dünyevî kavgalar beyhude yere olur. Hangisi benimdir, hangisi senindir kavgası. Halbuki kölenin hiçbir şeyi olmaz. O kendisi için ben Abdullah'ım (yani Allah'ın kuluyum) dediğinde bunun anlamı şudur ki artık benim hiçbir şeyim yoktur. Gerçek bir Müslüman hakkında söylenecek olan da budur ve bu olay da bundan dolayı anlatılır. Birisi Allah'ın kulu olunca o, benim-senin konusuna girmez. Ben Abdullah'ım dediğinde o Allah'ın kulu olur ve artık onun hiçbir şeyi olmaz. Herşey Allah-u Teala'nındır. Birisi gerçek mümin olduktan sonra der ki herşey Allah'ındır. Ondan sonra benim, senin diye bir şey kalamaz.

(Cuma hutbesi, 12 Şubat 2016)

CEMEL SAVAŞI

İSLAM TARİHİNDEN BİR SAYFA

5.Halifetü'l Mesih hz. Mirza Masrur Ahmed, 3 Nisan 2020'de İslamabad'da Mübarek camisinde, Urdu dilinde Cuma hutbesi verdi. Hutbesinde, tüm dünyayı etkisi altına alan kovid 19 salgını ile ilgili bazı uyarı ve nasihatlerde bulunduktan sonra İslam tarihinde çok meşhur olan Cemel Savaşını ele aldı. Hutbenin tam metni, Alfazl International Gazetesinin 24 Nisan 2020 sayısından alınarak Türkçeye çevrildi.

Pandemiden kaynaklanan kısıtlamalara bir çözüm

Bugünlerdeki duruma ve devletin burada yaptığı kanuna göre, normal bir şekilde cemaat burada oturarak, dinleyenler karşımızda hazır olarak hutbe verilemez. Kanunun sınırları içinde kalarak verilen izine uygun olarak, camide hutbe vereceğim şekilde bugün burada bir düzenleme yapıldı. Çünkü dünyanın her yerinde, ne olursa olsun bu vakitte hutbeyi dinleyen binlerce, yüzbinlerce kimse var. Camide benim karşımda şimdi birisi olsun yahut olmasın. Bu birliği devam ettirmek için bizim daima çaba sarf etmemiz lazım ve dua etmeye de devam etmeliyiz. Allah-u Teala durumu düzeltsin, bu salgını da uzaklaştırsın ve böylece yeniden camilerin canlılığı geri gelsin.

Cemel Savaşı ve onunla ilgili ortaya atılan bazı sorular

Şimdi ben hutbenin konusuna başlıyorum. Hz. Talha bin Ubeydullah'tan iki hafta önceki Cuma hutbesinde bahsedilmişti yahut bahsediliyordu. Onun, Cemel savaşında şehit oluşu ile ilgili olarak daha sonra anlatacağımı söylemiştim. Bu yüzden bugün bu konuyu anlatacağım. Cemel savaşı hakkında ortaya atılan bazı soruların cevapları da bir dereceye kadar bunda yer alacak.

Hz. Ömer vefatından önce hilafet için bir komite oluşturmuştu.

Bununla ilgili Sahih-i Buhari'nin naklettiği bir rivayette şu ayrıntılar yazılıdır: Hz. Ömer'in vefat zamanı yaklaşınca insanlar, Emir-ül Müminin, vasiyet yazınız ve birini halife tayin ediniz, dediler. O şöyle buyurdu: Ben, bu işe Resulullah'ın[SAV] kendilerinden razı olarak öldüğü şu altı kişiden daha layık birini bilmiyorum. Ve sonra o, hz. Ömer, hz. Ali, hz. Osman, hz. Zübeyr, hz. Talha, Hz. Saad ve hz. Abdurrahman bin Avf'ın ismini söyledi ve dedi ki Abdullah bin Ömer sizinle birlikte olacak ve fakat hilafette onun hiçbir hakkı olmayacak. (Sanki bunu Abdullah'ı teselli etmek için söylemişti.) Eğer hilafet Saad'a geçerse zaten o halife olacak, öyle olmazsa aranızdan kim halife olursa o Saad'dan yardım almaya devam etsin, çünkü ben onu, herhangi bir işi yapmaktan aciz olduğu için ya da herhangi bir hainlik yaptığı için azletmedim. Ayrıca şöyle buyurdu: Benden sonra halife olacak kişiye muhacirlerle ilgili olarak onların haklarına ve onurlarına riayet etmesini vasiyet ediyorum, ayrıca Ensar'a iyi davranmasını vasiyet ediyorum ki onlar muhacirlerden önce evlerinde imana yer açtılar. Onlar arasından kim iş yaparsa kabul edilsin. Ayrıca ben ona, bütün şehir halkına iyi davranmasını vasiyet ediyorum.

Çünkü onlar İslam'a arka çıkan, mal toplayan ve düşmanı kıskandıranlardır, onlardan kendi rızaları ile sadece ihtiyaçlarından arta kalan (zekat ve sadaka olarak) alınsın. Ayrıca ben ona köylü Araplara iyi davranmasını vasiyet ediyorum, çünkü onlar Arapların köküdür ve İslam'ın özüdür, onlardan, onların işine lazım olmayan maldan alınsın ve yine onlar arasında muhtaç durumda olanlara verilsin. Ve ben onu Allah ve O'nun Resulüne havale ediyorum, kimlerle anlaşma yapıldıysa o anlaşmalara bağlı kalınsın ve onları korumak için onlar müdafaa edilsin. Ve onlardan da güçleri yettiği kadar mal alınsın. Kendisi vefat edince biz onu alıp çıktık ve yaya yürümeye başladık. Hz. Abdullah bin Ömer hz. Aişe'ye Esselamu aleyküm dedi ve Ömer bin Hattab izin istiyor dedi. (Hz. Ömer vefat etmeden hemen önce, Hz. Aişe'den izin istetmişti.) O dedi ki, onu içeri getirin. Nitekim kendisi içeri götürüldü orada iki dostunun yanına konuldu. Defin işlemi bitince hz. Ömer'in isimlerini söylediği kişiler toplandı. Hz. Abdurrahman bin Avf, kendi aranızdan üç kişi seçin, dedi. Hz. Zübeyr, ben kendi rey hakkımı hz. Abdurrahman bin Avf'a verdim, dedi. Hz. Abdurrahman, hz. Ali ve hz. Osman'a dedi ki, Hanginiz bu işten (halife adaylığından) çekilir, böylece, halifemizi belirleme işini ona bırakırız. Allah ve Müslümanlar onun üzerinde gözeticidir. O da Allah'ın nazarında en iyi olanı araştıracaktır" dedi. Ancak bu iki şeyh (Hz. Ali ve Hz. Osman[RA] sükût ettiler. Sonra hz. Abdurrahman dedi ki, acaba sizler bu işlemi bana mı yüklüyorsunuz. Bunun üzerine Abdurrahman onlara: "Seçme işini bana bırakır mısınız? Allah en faziletli olanınızı seçmem hususunda benim üzerimde gözeticidir, ben bu konuda hiçbir eksiklik yapmayacağım, dedi. Her ikisi de tamam dediler. Sonra Abdurrahman onlardan birinin elini tutup ayrı bir yere götürdü ve şöyle dedi: Sizin Peygamber Efendimizle akrabalık bağınız var ve İslam'da sizin de iyi bildiğiniz bir yeriniz var. Allah sizi görmektedir, söyleyin, eğer ben sizi halife yaparsam siz kesinlikle insaflı davranacak mısınız ve eğer ben Osman'ı halife yaparsam siz onun sözünü dinleyecek misiniz ve onun emrini kabul edecek misiniz? Sonra hz. Abdurrahman diğerini ayrı bir yere götürdü ve ona da buna benzer şeyler söyledi. Her ikisinden de kesin söz aldıktan sonra: "Ey Osman kaldır elini!" dedi ve ona biat etti. Hz. Ali de biat etti ve ev halkı da içeri gelip biat ettiler. Bu, Sahih Buhari'nin rivayetidir.

(Buharî, Sahabelerin Faziletleri, 3700)

Hz. Muslih Mevud hz. Osman'ın halife seçilmesinin ayrıntılarını beyan ederek bu olaydan şöyle bahseder:

Hz. Ömer yaralanıp da son saatlerinin yaklaştığını hissedince altı kişi ile ilgili olarak vasiyet etti ki onlar kendi aralarından birinin halife seçsinler. O altı kişi şunlardı: Hz. Osman, hz. Ali, hz. Abdurrahman bin Avf, hz. Saad bin Vakkas, hz. Zübeyr ve hz. Talha. Aynı zamanda Abdullah bin Ömer'i de bu kurula dahil etti fakat hilafete hakkı olmadığını bildirdi. Ve vasiyet etti ki bu altı kişi üç gün içinde karar versin ve üç günlüğüne Suheyb'i namazlarda imam olarak tayin etti ve istişare kurulunun gözlemciliğini Mikdad bin Esved'e verdi ve ona dedi ki sen hepsini bir yerde toplanıp karar vermeye mecbur et ve sen de bizzat kılıç kuşanıp kapıda nöbet tut. Buyurdu ki en çok oyu kim alırsa herkes ona biat etsin ve eğer birisi reddederse onu öldürün. Fakat eğer her iki taraf üçer üçer olursa o zaman Abdullah bin Ömer kimi seçerse o halife olsun. Eğer onlar bu karara razı olmazsa o takdirde Abdurrahman bin Avf hangi tarafta ise o halife olsun. Nihayet o beş sahabe istişarede bulundular, çünkü hz. Talha o sırada Medine'de değildi. Fakat bu istişareden herhangi bir netice çıkmadı. Çok uzun bir görüşmeden sonra hz. Abdurrahman bin Avf dedi ki, peki kim çekilmek istiyorsa konuşsun. Herkes sessiz kalınca hz. Abdurrahman bin Avf, en önce ben ismimi geri çekiyorum, dedi. Sonra hz. Osman da aynısını söyledi sonra diğer ikisi aynını söylediler, hz. Ali sessiz kaldı. Sonunda onlar, hz. Abdurrahman bin Avf'tan, karar verirken asla taraf tutmayacağına dair söz aldılar. O söz verdi ve böylece bütün işlem Abdurrahman bin Avf'a yüklendi. Hz. Abdurrahman bin Avf, üç gün boyunca Medine'de ev ev dolaştı ve erkeklere ve kadınlara, halife konusundaki reylerini sordu, hepsi de hz. Osman'ın hilafetini kabul ettiklerini söylediler. Nitekim o da hz. Osman lehinde kararını verdi ve o halife oldu.

(Hilafet-i Raşide kitabından istifade ederek, Envarül Ulum cilt 15, sayfa 488-489)

Bu, tarihi delillere dayanarak hz. Muslih Mevud'un açıklamasıdır.

Feth-ül Bari Şerh-i Sahih Buhari kitabında şöyle yazılıdır: Hz. Talha, hz. Ömer'in vasiyeti sırasında orada değildi. Onun, hz. Ömer vefat ettikten sonra gelmiş olması muhtemeldir. Şu da söyleniyor ki o, istişare sona erdiğinde oraya varmıştı. Daha doğru kabul edilen bir başka rivayete göre o, Hz. Osman'a biat edildikten sonra ulaşmıştı.

(Feth-ül Bari Şerh-i Sahih Buhari cilt 7, sayfa 69)

Her ne ise hz. Osman Halife seçildi ve ondan sonra bu sistem genelleşti. Hz. Osman şehid olunca bütün insanlar koşarak hz. Ali'ye geldiler, aralarında sahabeler ve tabiinler de vardı. Hepsi, Ali Emir-ül Müminin'dir diyorlardı. Nihayet onlar hz. Ali'nin evine geldiler ve dediler ki biz size biat ediyoruz, elinizi uzatın, çünkü buna en fazla müstahak olan sizsiniz. Bunun üzerine Hz. Ali şöyle buyurdu: bu, sizin işiniz değil, aksine bu, "Ashab-ı Bedir"in işidir. Ashab-ı Bedir kimin üzerinde ittifak ederse o halife olacak. Velhasıl, bütün Ashab-ı Bedir hz. Ali'nin huzuruna geldiler ve şöyle arzettiler: Biz buna sizden daha müstehak olan başka birini görmüyoruz, elinizi uzatın ki size biat edelim. Hz. Ali, Talha ve Zübeyr nerededir dedi. İlk önce sözlü olarak hz. Talha, ve el tutarak da hz. Saad biat etti. Hz. Ali bunu görünce Cami'ye gitti ve minbere çıktı. Yanına ilk çıkan ve biat eden hz. Talha idi. Ondan sonra hz. Zübeyr ve diğer sahabeler hz. Ali'ye biat ettiler.

(Üsdü'l-Gabe, cilt 4, sayfa 107)

Hz. Talha, hz. Zübeyr ve hz. Aişe vesaire hz. Ali'ye biat etmişler miydi etmemişler miydi, konusundan hz. Muslih Mevud bahsetti. Kendisi, Hâca Kemalüddin beyin bazı itirazlarına

cevaben bir konuşmasında bundan bahsetmektedir. Bunu açıklamak son derece önemli olduğu için anlatıyorum. O şöyle buyurdu: Talha, Zübeyr ve hz. Aişe'nin biat etmemesinden siz delil çıkartmayın, (yani Hâca Kemalüddin'e söylüyor.) Onların reddettikleri hilafet değildi, aksine takıldıkları yer hz. Osman'ın katillerinin (cezalandırılmasıydı). Sonra ben size şunu da söyleyeyim ki, onların hz. Ali'ye biat etmediklerini size kim söylediyse o yanlış söylemiş. Hz. Aişe kendi hatasını ikrar ederek Medine'ye gitti ve Talha ve Zübeyr ise biat etmeden ölmediler. Nitekim bununla ilgili bazı deliller aşağıdadır. Hasaisü'l Kübra'nın ikinci cildinde yer alan referanstır:

Ben bunun Arapçasını bırakıp tercümesini okuyorum:
''Hakim şöyle rivayet etti: Sor bin Mecza bana anlattı ki Cemel vakıası günü ben hz. Talha'nın yanından geçtim. O sırada o can çekişiyordu. Bana, sen hangi gruptansın diye sordu. Ben, hz. Emir-ül Müminin Ali'nin grubundanım dedim. Bunun üzerine o, güzel, elini uzat ki ben senin elinden biat edeyim, dedi. Nitekim o benim elimden biat etti ve sonra da ruhunu Allah'a teslim etti. Ben gelip hz. Ali'ye bütün olayı anlattım. Bunu duyunca hz. Ali şöyle dedi: Allahu ekber! Allah'ın Resulü'nün sözü nasıl da doğru çıktı, Allah-u Teala, Talha'nın bana biat etmeden cennete gitmesini istemedi."

Kendisi aşere-i mübeşşere'den (hayattayken cennetle müjdelenen on kişiden) idi.

''…Hz. Aişe'nin yanında bir defa Cemel vakasından bahsedilince dedi ki insanlar Cemel vakasından mı bahsediyorlar, birisi evet dedi. Bunun üzerine o şöyle dedi: Keşke o gün diğer insanların oturup (geride kaldığı) gibi ben de otursaydım. Bu bana, hz. Resulüllah'a on tane çocuk doğurmaktan daha hoş gelirdi, hatta ki o çocuklardan her biri Abdurrahman bin Haris bin Hişam gibi olsaydı bile.
Sonra bir başka konu şudur: Talha ve Zübeyr aşere-i mübeşşereden idi ki onlar hakkında hz. Resulüllah[SAV] cennetlik olduklarını müjdeledi ve Peygamber Efendimizin müjdesinin doğruluğu kesindir. Bu kadar da değil, onlar (savaşa) çıkmaktan vazgeçmiş ve tövbe etmişlerdi."

(El kavlul fasıl, Envarül Ulum cilt 2, sayfa 318,319)

Hz. Muslih Mevud, bunun referansını da verdi. Hz. Osman'ın şehit edilişi, Hz. Ali'ye biat ve Cemel Savaşını anlatarak hz.Muslih Mevud şöyle buyurur:

''Katillerin grubu çeşitli yönlere dağılmışlardı ve kendilerini

suçlamalardan kurtarmak için diğerlerini suçluyorlardı. Onlar, Hz. Ali'nin Müslümanlardan biat aldığını öğrenince, onu suçlamak için iyi bir fırsat yakaladılar. Çünkü hz. Ali'nin etrafında hz. Osman'ın katillerinden bazıları toplanmışlardı, bu doğruydu. Bu yüzden o muhaliflerin ve münafıkların elinde suçlama fırsatı vardı. Nitekim o suçlulardan Mekke'ye doğru gitmiş olan grup, hz. Osman'ın intikamının alınması için cihat ilan etmek konusunda hz. Aişe'yi ikna ettiler. Nitekim o, bunu ilan etti ve sahabeleri kendisine yardım etmeye çağırdı. Hz. Talha ve hz. Zübeyr, Hz. Osman'ın katillerinden biran evvel intikam alması şartıyla hz. Ali'ye biat etmişlerdi. Onların çabuktan anladıkları mana, hz. Ali'ye göre hikmete aykırı idi. Hz. Ali'nin düşündüğü şuydu ki önce bütün bölgelerde düzen sağlanmalı ondan sonra katilleri cezalandırmaya odaklanılmalı, çünkü öncelik İslam'ın korunmasıdır, katillerin muamelesinin gecikmesinin bir zararı yoktur. Aynı şekilde katillerin belirlenmesinde de ihtilaf vardı. Tabiidir ki son derece üzüntülü tavırlar takınarak herkesten önce hz. Ali'nin yanına gelen ve Müslümanlar arasında bölünmeler baş gösterecektir diye endişelerini sergileyenlerin, aslında fesadı çıkaranlar olduğundan hz. Ali şüphelenemezdi. Diğerleri ise onlardan şüpheleniyorlardı. Bu ihtilaflar nedeniyle hz. Talha ve hz. Zübeyr, hz Ali'nin sözünden döndüğünü zannettiler. Çünkü onlar bir şart ile biat etmişlerdi ve onların düşüncesine göre hz. Ali bunu yerine getirmemişti. Bu yüzden de onlar şer'î olarak kendilerini biat sorumluluğundan kurtulmuş olarak görüyorlardı. Hz. Aişe'nin cihad ilanını duyunca onlar da gidip Hz. Aişe'ye katıldılar ve hepsi birleşip Basra'ya doğru gittiler. Basra'nın valisi insanları, onlara destek vermekten alıkoydu. Ancak insanlar, Talha ve Zübeyr'in sadece bir şekilde ve tek bir şartla hz. Ali'ye biat ettiğini öğrenince çoğu insanlar onlara katıldı. Hz. Ali bu ordu hakkında bilgi edinince kendisi de bir ordu hazırladı ve Basra'ya doğru yola çıktı. Basra'ya varınca hz. Ali, bir adamı hz. Aişe, hz. Talha ve hz. Zübeyr'e yolladı. O adam önce hz. Aişe'nin huzuruna çıktı ve niyetinin ne olduğunu sordu. Hz. Aişe, bizim niyetimiz sadece ıslahtır, dedi. Ondan sonra o adam Talha ve Zübeyr'i çağırdı ve onlara, siz de aynı niyetle mi savaşa hazırlandınız, dedi. Onlar, evet söylenen sebeptir, dediler. O adam şöyle dedi: eğer istediğiniz ıslah ise bunun yolu seçtiğiniz bu yol değil, bunun neticesi fitne fesattır. Şu anda ülke öyle bir durumda ki eğer siz bir kişiyi öldürürseniz, onu desteklemek için binlercesi ayağa kalkacaklar ve karşı koyacaklar ve o durumda onlara

yardım etmek için daha fazla insan ayaklanacak. Velhasıl ıslah şudur ki önce ülke birlik ipiyle bağlansın ondan sonra şerliler cezalandırılsın. Aksi takdirde bu kaosta birini cezalandırmak ülkeyi daha da fitneye sokacaktır. Önce hükümet kurulsun, o ceza verecektir. Bunu duyunca onlar dediler ki eğer Hz. Ali'nin fikri bu ise gelsin, biz onunla birlik olmaya hazırız.

Bunun üzerine o adam hz. Ali'ye haber verdi ve tarafların temsilcileri birbiriyle buluştu ve savaşmanın doğru olmadığı, barış yapılması gerektiğine karar verdiler. Sebeilere, yani Abdullah bin Sebe'nin grubundan olan ve Hz. Osman'ın katillerinden olan kimselere bu haber ulaşınca onlar son derece rahatsız oldular ve onlardan bir grup istişarede bulunmak için gizlice toplandılar. İstişareden sonra şöyle karar verdiler: Müslümanlar arasında barış olması bizim için son derece zararlıdır, çünkü Müslümanlar aralarında savaşmaya devam etmedikçe hz. Osman'ı katletme cezasından kurtulamayız. Eğer barış ve emniyet olursa gidecek yerimiz olmaz. Bu yüzden nasıl olursa olsun, barış yapılmasına izin vermeyin. Bu arada hz. Ali de ulaştı ve onun varışının ertesi günü kendisiyle hz. Zübeyr arasında görüşme oldu. Görüşme sırasında hz. Ali şöyle buyurdu: Siz benimle savaşmak için ordu hazırladınız, peki Allah'ın huzuruna sunmak için bir mazeret de hazırladınız mı? Sizler, büyük bir meşakkatle hizmet ettiğiniz bu İslam'ı neden kendi elinizle yok etme peşindesiniz? Ben sizin kardeşiniz değil miyim? Daha dün birbirinizin kanını haram sayardınız, şimdi sebep ne ki helal oldu? Eğer yeni bir şey ortaya çıkmış olsaydı başkaydı fakat yeni bir şey ortaya çıkmadığına göre bu karşı koyma niye? Hz. Talha da hz. Zübeyr ile birlikteydi. Hz. Talha, siz hz. Osman'ın öldürülmesi için insanları kışkırttınız, dedi. Hz. Ali şöyle buyurdu: Ben, hz. Osman'ın öldürülmesine ortak olanlara lanet ediyorum. Sonra hz. Ali hz. Zübeyr'e şöyle dedi: Hatırlamıyor musun, Resulüllah[SAV] buyurmuştu ki vallahi sen Ali ile savaşacaksın ve zalim olacaksın. Bunu duyunca hz. Zübeyr kendi askerlerinin yanına döndü ve hz. Ali ile asla savaşmayacağına yemin etti ve içtihatta hata yaptığını kabul etti. Bu haber askerler arasında yayılınca, artık savaş olmayacak aksine barış olacak diye herkes mutmain oldu. Fakat fesatçılar son derece rahatsız oldular ve barışı durdurmak için, hz. Ali'nin tarafında olan fesatçılar, hz. Aişe, hz. Zübeyr ve hz.Talha'nın ordusuna gece vakti birdenbire saldırdılar. Ve Hz. Aişe'nin ordusu içindeki fesatçılar da hz. Ali'nin ordusuna gece vakti ansızın saldırdılar. Bunun neticesinde bir gürültü koptu ve her bir grup,

diğer grubun kendilerini kandırdığını düşündü. Halbuki aslında bu sadece Sebeilerin bir planıydı. Savaş başlayınca hz. Ali şöyle seslendi: Birisi hz. Aişe'ye haber versin, belki onun sayesinde Allah-u Teala bu fitneyi giderir. Nitekim hz. Aişe'nin devesi öne getirildi fakat bunun sonucu daha da tehlikeli oldu. Fesatçılar planlarının tersine dönmek üzere olduğunu görünce hz. Aişe'nin devesine ok atmaya başladılar.

Hz. Aişe, ey insanlar! Savaşı bırakın, Allah ve hesap gününü hatırlayın diye yüksek sesle seslenmeye başladı. Ancak fesatçılar vazgeçmediler ve sürekli olarak deveye ok atmaya devam ettiler. Basralılar da bu ordu ile birlikteydi ve hz. Aişe'nin etrafında toplanmışlardı. Onlar bu durumu görünce büyük bir öfkeye kapıldılar ve Ümmü'l Müminine yapılan bu saygısızlığı gördükten sonra öfkenin hiçbir sınırı kalmadı ve kılıçlarını çekip karşı orduya saldırıya geçtiler. Şimdi öyle bir durum oldu ki Hz. Aişe'nin devesi savaşın tam ortasında kaldı. Sahabeler ve nice cesur kimseler onun etrafında toplandılar ve birbiri ardına ölmeye başladılar ama deveyi terk etmediler. Hz. Zübeyr savaşa zaten katılmadı ve bir tarafa çıkıp gitti, fakat kalleşin teki arkasından yaklaşıp, o namaz kılmakta iken onu şehit etti. Hz. Talha savaş meydanında fesatçılar tarafından öldürüldü. Savaş şiddetlenince, bazı kimseler, Hz. Aişe ortadan uzaklaştırılmadıkça savaşın bitmeyeceğini görüp onun devesinin ayaklarını kestiler ve eyeri indirip yere koydular. Ancak o zaman savaş sona erdi. Bu olayı görünce hz. Ali'nin çehresi üzüntüden kıpkırmızı oldu, fakat olan olmuştu çaresi yoktu. Savaş sona erdikten sonra ölenler arasında hz. Talha'nın naaşı bulununca hz. Ali çok üzüldü. Bütün bu olaylardan açıkça anlaşılıyor ki bu savaşta sahabelerin asla bir müdahalesi yoktu, aksine bu fitne de hz. Osman'ın katillerinin işiydi. Ayrıca hz. Talha ve hz. Zübeyr, hz. Ali'ye biat etmiş durumda vefat ettiler. Çünkü onlar kendi iradeleri ile vazgeçmişler ve hz. Ali ile birlik olacaklarını ikrar etmişlerdi. Ama bazı şerliler tarafından öldürüldüler. Nitekim hz. Ali onların katillerine lanet etti."

(Envar-ı Hilafet, Envarül Ulum cilt 3, sayfa 198-201)

Cemel savaşı ve hz. Talha'nın şehit oluşundan bahsederek hz. Muslih Mevud başka bir yerde şöyle buyurur: Peygamberler dünyaya geldiğinde, onların ilk günlerinde iman edenlerdir ki işte ancak onlar büyüklerden sayılır. Her Müslüman bilir ki Resulüllah'dan[SAV] sonra, hz. Ebubekir, hz. Ömer, Hz. Osman, hz. Ali, Hz. Talha, Hz. Zübeyr, Hz. Abdurrahman bin Avf, hz. Saad ve

hz. Said, büyüklerden kabul edilirdi. Ama onların büyük sayılmalarının sebebi, onlara daha fazla rahatlık nasip olduğu değildi, aksine onların büyük kabul edilmesinin sebebi şuydu ki onlar din için diğerlerinden daha fazla sıkıntılara katlanmışlardı. Hz. Talha, Peygamber Efendimizden sonra da yaşadı ve hz. Osman'ın şehit edilmesinden sonra Müslümanlarda ihtilaf ortaya çıkınca bir grup dedi ki hz. Osman'ı öldürenlerden intikam almamız lazım. Bu grubun başında hz. Talha, hz. Zübeyr ve hz. Aişe vardı ama diğer grup şöyle dedi: Müslümanlarda bölünme oldu, insanlar hep ölürler, bizim ilk önce bütün Müslümanları birleştirmemiz lazım ki İslam'ın heybeti ve şanı kökleşsin. Sonradan o katillerden intikam alacağız. Bu grubun lideri hz. Ali idi. Bu ihtilaf o kadar büyüdü ki hz. Talha, hz. Zübeyr ve hz. Aişe, hz. Ali'yi, hz. Osman'ı şehit edenleri korumak istemekle suçladılar. Ve hz. Ali ise onları, kendi kişisel isteklerini üstün tutup İslam'ın menfaatini göz ardı etmekle suçladı. Böylece ihtilaf son haddine vardı ve sonra aralarında savaş bile başladı. Öyle bir savaş ki hz. Aişe orduya komuta etti.

Hz. Talha ve hz. Zübeyr de bu savaşa katılmıştı. (Daha önce bahsedildiği gibi onlar başlangıçta muhaliflere dahil idiler, sonra hz. Zübeyr hz. Ali'nin sözlerini dinleyip ayrıldı ve diğeri de barış yapmak istiyordu fakat muhalifler, münafıklar, fitneciler fitne soktular. Ancak ne olursa olsun bunlar iki grup idiler savaşa dahildiler.) Her iki grup arasında savaş devam ediyorken bir sahabe hz. Talha'nın yanına geldi ve ona şöyle dedi: Talha! Hatırlarsan filanca vesileyle ben ve sen hz. Resulüllah'ın sohbet meclisinde oturuyorduk, Resulüllah[SAV] buyurmuştu ki Talha, öyle bir zaman gelecek ki sen bir orduda olacaksın ve Ali başka bir orduda olacak ve de Ali hak üzerinde olacak sen hata üzerinde olacaksın. Hz. Talha bunu duyunca gözleri açıldı ve dedi ki 'evet ben bunu hatırladım' ve sonra hemen o anda ordudan çıkıp gitti. O, Peygamber Efendimizin sözünü gerçekleştirmek için savaşı bırakıp gidiyorken, Hz. Ali'nin ordusunda sipahi olan bir bedbaht insan, onun arkasından gidip hançerleyerek şehit etti. Hz. Ali, yerinde oturuyordu. Talha'nın katili, büyük bir ödül alacağım düşüncesiyle koşarak geldi ve hz. Ali'ye dedi ki ey Emir-ül Müminin! Size düşmanınızın öldürüldüğünü bildiriyorum. Hz. Ali, hangi düşman, dedi. O, ey Emir-ül Müminin! Ben Talha'yı öldürdüm, dedi.

Hz. Ali şöyle buyurdu: Ey şahıs! Ben de sana hz. Resulüllah[SAV] tarafından müjde veriyorum ki sen cehenneme

atılacaksın. Çünkü Resulüllah[SAV] bir defa, Talha da ben de orada iken buyurmuştu ki ey Talha! Sen bir defa hak ve insaf uğruna zillete katlanacaksın ve bir şahıs seni öldürecek ama Allah-u Teala o şahsı cehenneme sokacak. Bu savaşta hz. Ali, hz. Talha ve Hz. Zübeyr'in ordularının safları karşı karşıya geldiğinde hz. Talha kendini destekleyen deliller sunmaya başladı. Bu, bir sahabenin ona hadis-i şerifi hatırlatması ve bunun üzerine onun savaşı bırakıp gitmesinden önceki vakitti. O, deliller sunmakta iken hz. Ali'nin askerlerinden biri dedi ki, 'hadi ordan çolak! Kes sesini.' Hz. Talha'nın bir eli tamamıyla sakat idi, o eli hiçbir iş yapamazdı. O adam, çolak kes sesini deyince hz. Talha şöyle buyurdu: Sen dedin ki çolak kes sesini, ama haberin var mı bu nasıl çolak kaldı. Uhud savaşında Müslümanların ayakları kaymış ve hz. Resulüllah'ın yanında sadece on iki kişi kalmıştı, o zaman üç bin kafir bizi kuşatmıştı ve dört bir taraftan, onu öldürürsek bu iş sona erecek düşüncesiyle Peygamber Efendimize ok yağdırmaya başladılar. O zaman küffar ordusunun her askeri Peygamber Efendimizin yüzüne doğru ok atmaktaydı. İşte o zaman ben elimi Resulüllah'ın yüzünün önüne uzattım ve kafirlerin askerlerinin bütün okları benim bu elime isabet etti, sonunda benim elim tamamıyla işe yaramaz hale gelip çolak kaldı ama ben Resulüllah'ın yüzünün önünden elimi çekmedim.

(Envarül Ulum, cilt 21, sayfa 149-151 dan alıntı)

Cemel savaşı ile ilgili başka bir yerde hz. Muslih Mevud şöyle der:

Birisi, o çolak öldürüldü, dedi. Bunu duyan bir sahabe şöyle dedi: Bedbaht! Sen biliyor musun o çolak nasıl çolak oldu. Uhud savaşında bir yanlış anlama yüzünden sahabelerin ordusu savaş meydanından kaçtı ve kafirler, Resulüllah'ın sadece birkaç kişiyle savaş meydanında kaldığını öğrenince kafirlerin yaklaşık üç bin askeri dört bir taraftan Efendimize doğru şiddetle ilerlediler ve yüzlerce okçu yaylarını kaldırıp, ok yağmuruyla yaralamak için Peygamber Efendimizin yüzüne nişan aldılar. O zaman Peygamber Efendimizin mübarek yüzünü korumak için kendini siper eden Talha idi. Talha, elini Resulüllah'ın[SAV] önüne koydu ve gelen her ok, Peygamber Efendimizin yüzüne geleceğine Talha'nın eline isabet ederdi. Bu şekilde oklar isabet etmeye devam etti ve sonunda yaralar normal bir yara olmaktan çıktı ve yaraların çokluğu sebebiyle Talha'nın eli sakatlandı ve felç oldu, sen ona hakaret ederek çolak diyorsun. Onun çolak olması öyle bir nimet ki aramızdan her biri bu bereket için gıpta etmektedir.

(Hutbat-ı Mahmud'dan alıntı, cilt 26, sayfa 386, Cuma Hutbesi 28 Eylül 1945)

Rebii bin Harac'dan şöyle rivayet edilmiştir: Ben hz. Ali'nin yanında oturuyordum ki İmran bin Talha geldi ve hz. Ali'ye selam verdi. Hz. Ali ona, merhaba İmran bin Talha merhaba, dedi. İmran bin Talha, ey Emir-ül Müminin! Siz bana merhaba diyorsunuz, halbuki siz benim babamı öldürdünüz ve benim malımı aldınız. Hz. Ali şöyle dedi: Senin malın Beytül Mal'da ayrı olarak durmaktadır, sabahleyin malını al götür. Bir rivayette hz. Ali şöyle buyurdu: Ben onu, millet kapıp götürmesin diye aldım ve senin, sen benim babamı öldürdün, lafına gelince ben senin babanı öldürdüm ama ümit ediyorum ki ben ve senin baban, Allah-u Teala'nın

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا
عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ

"ve Biz onların kalbinden kini çıkarıp atacağız onlar kardeşler olarak tahtlar üzerinde karşılıklı oturuyor olacaklar," buyurduğu kimselerden olacağız.

(Tebekat el kübra, cilt 3, sayfa 169)

Muhammed Ensarî babasından şöyle rivayet eder: Cemel savaşı günü bir adam hz. Ali'nin yanına geldi ve Talha'nın katilinin içeri girmesine izin verin, dedi. Ravi şöyle diyor: Ben hz. Ali'nin, bu katile cehennem kabrini haber verin, dediğini duydum.

(Tebekat el kübra, cilt 3, sayfa 169)

Hz. Talha şehit olduğunda ve Hz. Ali onu öldürülmüş olarak gördüğünde, hz. Talha'nın yüzündeki tozları silmeye başladı ve şöyle buyurdu: Ey ebu Muhammed! Seni göğün yıldızları altında toza bulanmış görmek benim için çok zordur. Sonra şöyle dedi: Allah'ın huzuruna ayıplarımı ve üzüntülerimi arz ediyorum. Sonra hz. Talha için rahmet duasında bulundu ve keşke ben bu günden yirmi sene önce ölmüş olsaydım, buyurdu. Hz. Ali ve yanındakiler çok ağladılar. Hz. Ali bir defa bir adamı şu şiiri okurken duydu:

فتى كان يدنيه الغنى من صديقه
إذا ما هو استغنى ويبعده الفقر

O öyle bir gençti ki zenginlik ve bolluk durumunda dostlarıyla bir arada olurdu ve darlık zamanlarında bir kenara çekilirdi.

Hz. Ali şöyle buyurdu: Bu şiir tam olarak Ebu Muhammed Talha bin Ubeydullah'a uymaktadır. Allah ona rahmet etsin.

(Üsdü'l-Gabe, cilt 3, sayfa 87)

PANDEMİYLE İLGİLİ NASİHATLER

Burada onunla ilgili anlatılanlar son buldu. Şimdi, bugünlerdeki durumlarla ilgili hz. Mesih-i Mevud'danas bir alıntı da sunacağım.

Kendisi bir yerde Müftü sahib'e şöyle buyurdu:

Evleri aydınlık tutun ve bugünlerde evlerde iyi bir şekilde temizlik yapın. (Bu, vebanın yaygın olduğu günlerle ilgilidir.) Elbiseleri de tertemiz tutmak gerekir. Sonra hz. Mesih-i Mevud tekrar şöyle buyurdu: bugünlerde durum çok zordur ve hava zehirlidir ve de temiz tutmak sünnettir. Kuran-ı Kerim'de de yazılıdır ki

وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ

Elbiselerini tertemiz kıl ve pisliği yok et.

Yine başka bir yerde şöyle buyurdu: Şehirlerinde veya köylerinde şiddetli bir şekilde veba yayılan kimseler kendi şehrinden başka bir yere gitmesin, evlerini temizlesinler ve sıcak tutsunlar ve koruyucu önlemler alsınlar ve en önemlisi de içtenlikle tövbe etsinler. Tertemiz bir değişim meydana getirerek Allah-u Teala ile barışsınlar geceleri kalkarak teheccüd'de dualar etsinler.

Yine kendisi şöyle buyurdu:

Durumunuzdaki gerçek değişimdir ki ancak bu Allah'ın azabından kurtarabilecek. Vele niğme ma gile (ne güzel söylendi.)

Allah-u Teala her Ahmediye güç versin ki o, bu günlerde özel olarak dualara sarılsın, devletin talimatlarına göre de hareket etsin, evini de temiz tutsun, tütsü de kullansın, bulabildiği dezenfekte spreyleri de kullansın. Allah-u Teala hepinize rahmet ve merhamet etsin, ne olursa olsun özellikle bu günlerde dualara çok önem verin, Allah herkesi buna muvaffak kılsın.

Çeviren: Osman Şeker – Sadık Ahmed

Ey milletim!

Siz Resulüllah'ın sav hadislerini bile unuttunuz

FARSÇA ŞİİRLER – GENÇLERE NASİHAT
HZ. MESİH-İ MEVUD as

بکو شید اے جواناں تا بہ دیں قُوت شود پیدا
بہار و رونق اندر روضہ ملت شود پیدا

Ey Gençler! Çaba sarfedin ki, Dinde kuvvet oluşsun;
Ümmetin bahçesinde bahar ve canlılık meydana gelsin;

اگر یاراں کنوں بر غربت اسلام رحم آید
با صحاب نبی نزدِ خدا نسبت شود پیدا

Ey dostlar! İslam'ın gariban haline acırsanız,
Allah indinde hz. Resulüllah'ın sahabeleriyle bir bağınız olacaktır;

نفاق و اختلاف ناشناساں از میاں خیزد
کمال اتفاق و خلت و الفت شود پیدا

Bilgisiz kimseler arasındaki ihtilaf ve nifak sizin aranızdan kalkacak
Tam bir ittifak, kardeşlik ve muhabbet meydana gelecek.

بجنبید از پئے کوشش کہ از درگاہِ ربانی
زبہر ناصرانِ دِینِ حق نصرت شود پیدا

Çaba sarfetmek üzere harekete geçin
Ki Hak din (İslam'a) yardım edenlere Allah'ın
dergahından kesin yardım gelecek.

اگر امروز فکر عزتِ دیں در شما جوشد
شمارا نزدِ اللہ رتبت و عزت شود پیدا

Eğer bugün, Dinin onurunun sancısı içinizde coşarsa,
Vallahi sizin için de onur ve saygınlık meydana gelecek.

اگر دست عطا در نصرت اسلام بکشائید
ہم از شما ناگہ ید قدرت شود پیدا

Eğer Dini desteklemek için siz cömertçe ellerinizi açarsanız,
Zaman Allah'ın kudret eli sizin için belirecektir.

زبذلِ مال در راہش کسے مفلس نمی گردد
خدا خود میشود ناصر اگر ہمت شود پیدا

O'nun yolunda mal harcamakla kimse müflis olmaz
Eğer yardım etme gayreti oluşursa, bizzat Allah yardımcı olur.

دو روزِ عمر خود در کارِ دین کو شیدائے یاراں
کہ آخر ساعتِ رحلت بصد حسرت شود پیدا

Dostlarım! İki günlük ömrünüzü Din işleriyle geçirin,
Ki sonunda ölüm saati yüzlerce pişmanlık ile gelecektir.

امید دین روا گرداں امید تو رَوا گردد
زِ صد نومیدی ویاس و الم رحمت شود پیدا

Dinin umudunu gerçekleştir ki senin umudun da gerçekleşsin,
Böylece yüzlerce ümitsizlik, yas ve gamdan sonra rahmet meydana gelecek.

در انصارِ نبی بنگر کہ چُوں شد کار تا دانی
کہ از تائید دین سر چشمۂ دولت شود پیدا

Hz. Resulüllah'ın SAV yardımcılarının nasıl işler yaptıklarına bak ve anla
Ki Dine yardım etmekle zenginliğin kaynağı oluşur.

بجو از جان و دل تا خدمتے از دستِ تو آید
بقائے جاوداں یابی گر ایں شربت شود پیدا

Kalpten ve candan çabala ki elinden bir İslam hizmeti ortaya çıksın,
Bu şerbet meydana gelirse daimi beka elde edeceksin.

بمفت ایں اجر نصرت را دہندت اے اخی ورنہ
قضائے آسمان ست ایں بہر حالت شود پیدا

Ey Kardeşim! Yardımının karşılığı sana bir hediye olarak verilmektedir,
Yoksa bu zaten İlahî karardır, mutlaka gerçekleşecektir.

ہمی بینم کہ دادار قدیر و پاک می خواہد
کہ باز آں قوتِ اسلام و آں شوکت شود پیدا

Allah'ın isteğinin şu olduğunu görüyorum ki
İslam'ın kuvvet ve ihtişamı yeniden meydana çıksın.

کریما صد کرم کن بر کسے کو ناصر دین است
بلائے او بگرداں گر گہے آفت شود پیدا

Ey kerem eden Allah! Dine yardım edene yüzlerce lütufta bulun
Ve eğer ona bir musibet gelirse sıkıntısını gider.

چناں خوش دار او را اے خدائے قادرِ مطلق
کہ در ہر کاروبار و حال او جنت شود پیدا

Ey mutlak kudret sahibi Allah! Onu öyle mutlu kıl ki
Onun durumunda ve bütün işlerinde bir cennet meydana gelsin

دریغ و در دقوم من ندائے من نمے شنود
ز ہر درمے دہم پندش مگر عبرت شود پیدا

Ne yazık ki milletim (yardıma) çağıran çığlıklarıma kulak vermiyor,
Ben her yöntemle onlara nasihat ediyorum, keşke ibret alsalar.

مرا باور نمی آید کہ چشمِ خویش بکشائند
مگر وقتیکہ خوف و عفت و خشیت شود پیدا

Ben onların gözlerini açacaklarını zannetmiyorum;
Onlarda takva, iffet ve Allah korkusu meydana gelmedikçe.

مرا دجال و کذاب و بتر از کافراں فہمند
نمی دانم چرا از نُورِ حق نفرت شود پیدا

Onlar ise beni deccal, yalancı ve kafirlerden bile beter sayıyorlar,
Ben bilmiyorum ki Allah'ın nurundan nefret etmek onlarda nasıl oluştu.

عجب دارید اے نا آشنایاں غافلاں از دیں
کہ از حق چشمۂ حیواں دریں ظلمت شود پیدا

Ey Dinden gafil ve bilgisiz insanlar! Siz buna mı şaşıyorsunuz
Ki bu karanlıkta Allah tarafından bir hayat çeşmesi meydana geldi.

چرا انسان تعجب ہا کند در فکر ایں معنی
کہ خواب آلود گاں را رافع غفلت شود پیدا

İnsan bunu görüp niye şaşırıyor
Ki uykuya dalmışlar için gafleti uzaklaştıran birisi gelmiştir.

فراموشت شدا اے قوم احادیث نبی اللہ
کہ نزد ہر صدی یک مصلحِ امت شود پیدا

Ey milletim! Siz Resulüllah'ın[SAV] hadislerini bile unuttunuz,
Ki her asrın başında ümmet için bir muslih ortaya çıkar.

(Ayna-yı Kemalat-ı İslam, Ruhani Hazain, cilt 5, sayfa 2)

YENİ TÜRK RADYOMUZ

İSLAM AHMEDİYET'İN SESİ

İslamiyet'in gerçek öğretisini Türkçe bilen insanlara ulaştırmak için kurulmuş bir radyodur.

Derleyen: Cengiz Varlı

Müslüman Ahmediye Cemaati 1889 yılında Allah'ın emri ile Vadedilen Mehdi ve Mesih Hz. Mirza Gulam Ahmed[AS] tarafından kuruldu. Bugün bu Cemaat dünyanın 210 ülkesine yayılmış ve böylece Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'in[SAV] sözleri ve mükemmel Sünnetini İnsanlar'a ulaştırmaktadır. Birçok yol ile Elhamdülillah İslamiyet'in mesajı dünyanın yedi kıtasına yayılmaktadır.

Şükürler olsun ki buna artık başka bir yol daha eklendi. Almanya Ahmediye Cemaati Tebliğ Şubesinin gözetiminde Türk Masası ve Ahmedi Teknikerlerin ortaklaşa çabasıyla Türkçe dilinde, İslam-Ahmediyet'in mesajını ulaştırmak için yeni bir radyo kuruldu. Kendi Radyo Kanalımız „İslamiyet'in Sesi" aracılığı ile İslamiyet'in Sesi artık tüm dünyada yankı uyandırıyor.

Emir-ül Müminin 5. Halifetü'l Mesih hazretleri, 27 Ağustos 2021'de Cuma namazından sonra radyonun açılışını yaptı, Elhamdülillah. Huzur-i Enver, yayının başlaması için butona bastığında muhterem Mürebbi Feruz Alem Bey'in sesiyle Kuran-ı Kerim tilaveti duyuldu ve Huzur-i Enver onu dinledi. Kuran-ı Kerim'in tilavetinden sonra onun Türkçe tercümesi yayınlandı. Daha sonra Huzur-i Enver, radyonun başarılı olması için dua etti.

Bundan önce bu radyonun tanıtımını yaparak Hz. Emir-ül Müminin, Cuma hutbesinde şöyle buyurdu: Cumadan sonra ben, Türkçe bir internet radyosunun açılışını yapacağım. Bu radyo kanalının adı "İslam Ahmediyetin Sesi"dir ve 24 saat yayın yapmaya hazırdır. Bu radyo, bütün dünyada akıllı telefon, tablet, bilgisayar vesaire ile bir link üzerinden dinlenebilecek. Dört saatten oluşan bir paket günde 6 defa tekrarlanacaktır. Bu pakette Türkçe tercümesi ile birlikte 1 saat Kuran-ı Kerim tilaveti, Hadis-i Şerif, Hz. Mesih-i Mevud'un[AS] kelamı, benim konuşmalarımın Türkçe tercümeleri, ayrıca soru-cevap programlarından bir bölüm de olacak.

Dünyanın 20'den fazla ülkesi bundan, tebliğ alanında da ilmi gelişim gayesiyle de istifade edebilecek. Mesela Azerbaycan, Gürcistan, Türkçenin konuşulduğu eski Sovyet Rusya'dan ayrılan birçok bağımsız ülke. Aynı şekilde Türkiye ve Türklerin yaşadığı bütün Avrupa ülkeleri bu yayınlardan istifade edebilecek. Bu radyonun hazırlanması, Almanya Ahmediye Cemaati'nin Tebliğ Şubesine nasip oldu. Allah-u Teala onları da mükafatlandırsın ve Allah-u Teala bunu her bakımdan bereketli kılsın. Amin.

Huzur-i Enver, içinde bulunduğumuz yılın başında bu radyonun kurulmasına onay vermişti. Huzur-i Enver'in dualarının bereketiyle bu radyo birkaç ay içinde kuruldu, elhamdülillah. Bunun planlanmasında, muhterem Muhammed Ahmed Raşid Bey (Mürebbi ve Almanya Türk Masası Başkanı) ve muhterem Talmeez Ahmad Bey (Mürebbi, şuan Türkiye'de), muhterem Abdul Noor Khawaja Bey ayrıca Almanya Tebliğ Şubesinin teknik yardımcısı ve uzmanı muhterem Kamer Mahmud Bey ve muhterem Atau'l Vahid Bey'in emekleri oldu. Allah-u Teala en güzel şekilde mükafatlandırsın.

Huzur-i Enver İnternet Radyo'sunun açılışını yaparken.

Bu İnternet Radyo'su 24 Saat boyunca bir Link aracılığı ile cep telefonu, dizüstü bilgisayar veya Tablet üzerinden dinlenebilmektedir. Bu radyo kanalından Türkiye'de yaşayan insanlar istifade edebileceği gibi, tüm dünyadaki Türkçe konuşanlar da faydalanabilecektir. Artık ilk kez 24 saat boyunca Türkçe olarak İslam ve Ahmediyet içerikli bir radyo dinlemeniz mümkün. İş yerinde, seyahatte veya evinizde olmanız bundan sonra fark etmez. Radyomuz, hangi saatte nerede olursanız olunuz, her an sizinle.

TÜRKÇE İNTERNET RADYOMUZ İÇİN:

www.islam-ahmediyetin-sesi.com

Bizi sosyal medyadan takip etmek için:

@radyo_ias

RESİMLER

Müslüman Ahmediye Cemaati´nin Faaliyetleri

5.Halifetü'l Mesih hazretleri 2021 Kadiyan Calsa Salanasında kapanış konuşması yaparken

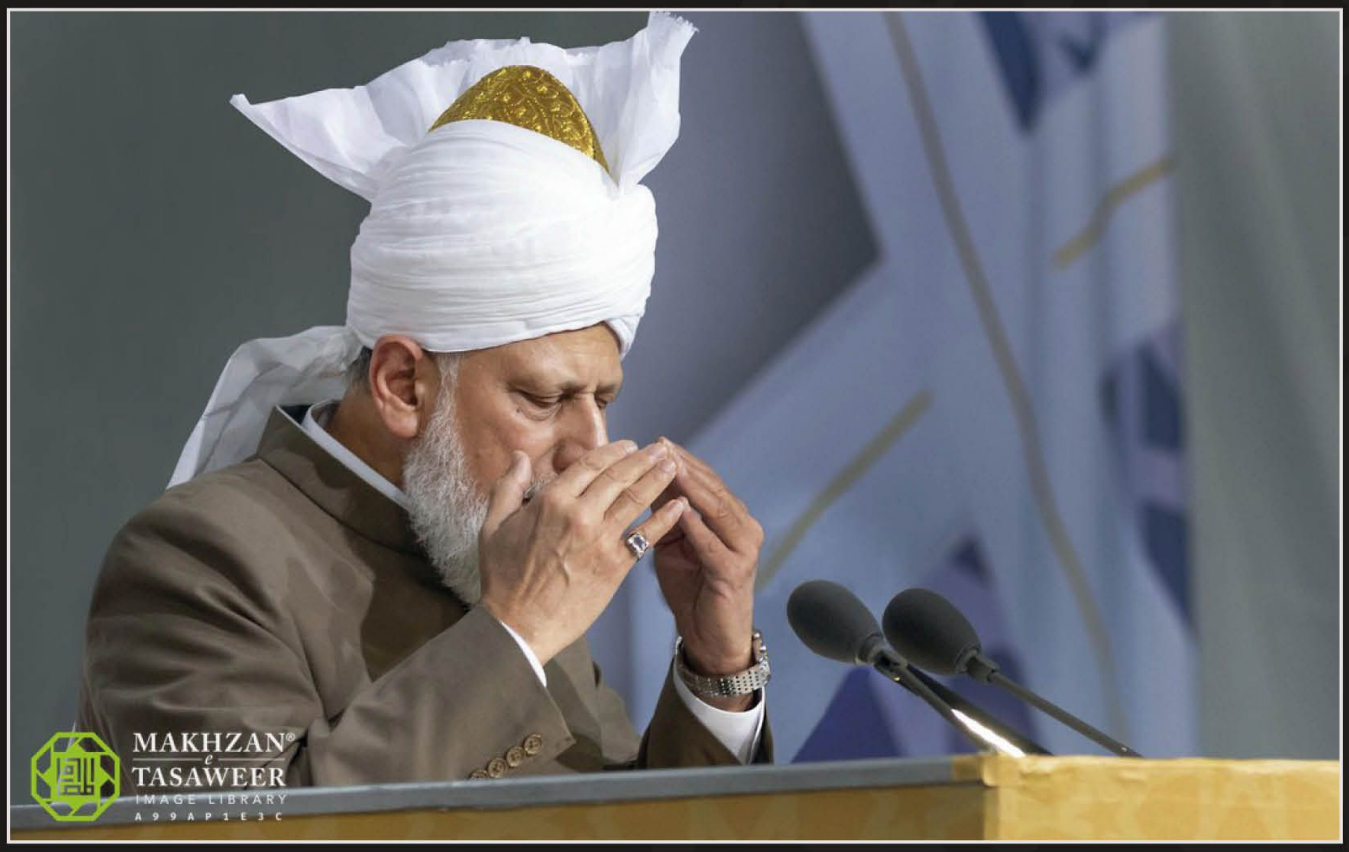

5.Halifetü'l Mesih hazretleri İngiltere Calsa Salanası münasebetiyle Cemaat üyelerinden biat alırken

2022 İngiltere Calsa Salanasından manzaralar

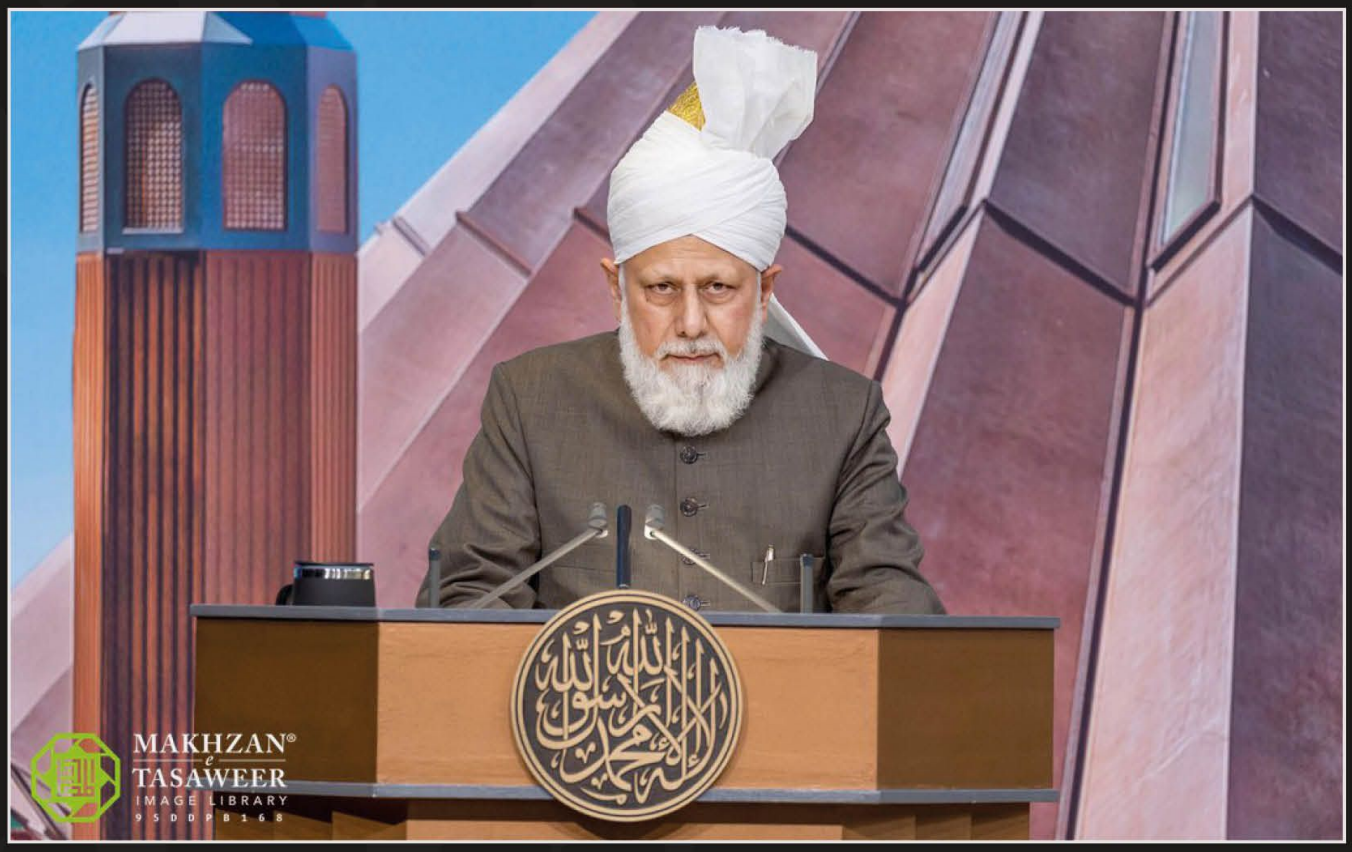

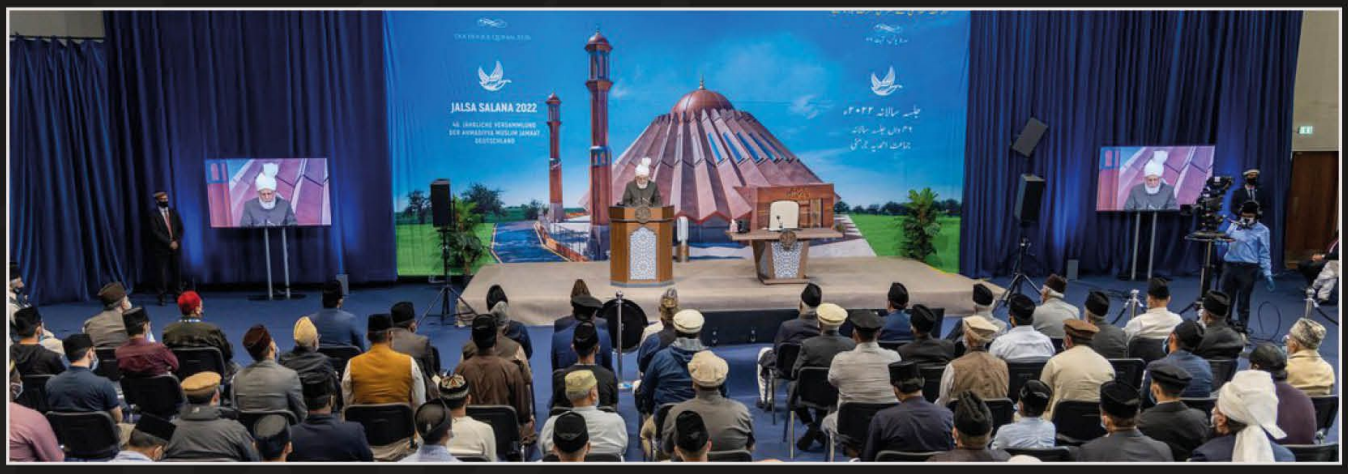

İngiltere Hüdamü'l Ahmediye Kuruluşunun 2022 yıllık İçtimasından bazı kesitler

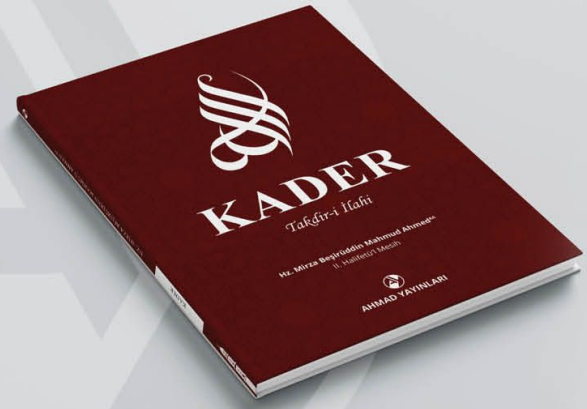

5.Halifetü'l Mesih hazretleri 2022 Almanya Calsa Salanasında kapanış konuşması yaparken

YENİ
BASILAN KİTAP

"KADER"

Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed RA
II. HALİFETÜ'L MESİH

Kader konusu, anlatılması en zor olan konulardan birisidir. Dini düşünürler bu konuyu anlatabilmek için çok çaba sarfetmişlerdir. Ama onların açıklamaları zihnimizi açacağına daha da karıştırıyor. Her şey alın yazısı mıdır? Biz bize verilen rolü oynamaya mecbur kuklalar mıyız? Tanrı günlük hayatlarımıza karışıyor mu ve karışıyorsa biz bundan faydalanabilir miyiz? Bu kitap, her tür çelişkiyi çözüp ilahi kaderin en güzel açıklamasını sunmaktadır. Kitabı okuyan herkes sunulan mantığın anlaşılırlığına hayran kalıp, Kur'an-ı-Kerim'de bütün açıklamaların gözümüzün önünde olmasına rağmen nasıl gözümüzden kaçtığına hayretle şahit olacaktır.

Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed[RA] Müslüman Ahmediye Cemaatinin 1919 Calsa Salana (yıllık) toplantısında 28 ve 29 Aralık'ta yaptığı konuşmalarda bu konuyu ele aldı. Bu konuşmalar daha sonra "Takdir-i İlahi" (Kader) ismiyle kitap şeklinde basıldı.

İSLAMİYET'İN SESİ

Senin canlı yayının, her pazar sorularını gönder
ve programa katıl.
Almanya saati 17:30, Türkiye saati 18:30

@Maneviyat_web | @MuslimTvTr

Ahmadiyya Muslim Jamaat KdöR Verlag Der Islam
Türk Masası, Ahmadiyya Muslim Jamaat KdöR
Genfer Str. 11 60437 Frankfurt, Almanya
0800-0001325 (Almanya´dan ücretsiz)
Fax: 069 50688743
maneviyat@ahmadiyya.de